

AJUNTAMENT PLE

A Sabadell el 23/11/2010, al Saló d'Actes de l'Ajuntament, sota la presidència de l'alcalde. es reuneix, en sessió extraordinària, el Ple de l'Ajuntament de Sabadell, amb l'assistència dels següents membres:

President : Manuel Bustos Garrido

Assistents: Sr. Joan Manau Valor
Sra, Maria Ramoneda Roma
Sr. Lluís Monge Presència
Sra. Marta Farrés Falgueras
Sr. Juan Carlos Sánchez Salinas
Sra. Montserrat Capdevila Tatché
Sr. Ricard Estrada Arimon
Sra. Concepció Manzano Zambudio
Sr. Francisco Bustos Garrido
Sr. Albert Beltran Ruiz
Sr. Josep Ayuso Raya
Sr. Ramon Burgués Salse

Sr. Carles Rossinyol Vidal
Sr. Antoni Font Renom
Sr. Jose Beltran Taixà
Sra. Lourdes Ciuró Buldó
Sra. Rosa Roig Vidal

Sra. Maria Carmen Garcia Suarez
Sr. Pere Vallverdú Llop
Sra. Maria Sol Martinez Torres (s'absenta en l'apartat B)
Sr. Juan Miguel Mena Arca (s'absenta en l'apartat B)

Sr. Jordi Soriano José
Sra. Patricia Martínez Ruiz (s'absenta a partir del punt 2)

Sr. Isidre Soler Clarena
Sra. Virginia Domínguez Álvarez

Sr. Magi Rovira i Font

Secretari general Sr. Emili Tapias Sola
Interventora acctal Sra. Montserrat Soley Crusellas

A les 09 del matí, i atès que hi ha el quòrum de constitució que estableix Article 98,c) del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, la Presidència declara oberta la sessió i es passen a tractar els diferents punts de l'ordre del dia:

ORDRE DEL DIA PER A LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DE L'AJUNTAMENT PLE DEL DIA 23/11/2010 , A LES 09:00 DEL MATÍ.

A) PART RESOLUTIVA

1.-COMISSIÓ INFORMATIVA DE SERVEIS CENTRALS

Recursos Humans

- 1.- Aprovar la plantilla de personal i la relació de llocs de treball de l'Ajuntament de Sabadell i dels seus organismes autònoms per a l'exercici 2011.

Serveis Econòmics

- 2.- Aprovar inicialment el Pressupost General de l'Ajuntament de Sabadell per a l'any 2011.

2.-COMISSIÓ INFORMATIVA DE RELACIONS CIUTADANES I ESPAI PÚBLIC

Espai Públic

- 3.- Resoldre el recurs especial en matèria de contractació en relació a l'acord de classificació de les obres anomenades Projecte executiu de la central i xarxa de recollida pneumàtica de residus urbans del centre de Sabadell, aprovat pel Ple Municipal amb data 5 d'octubre de 2010.

B) Presentació de balanç i conclusions del Pla d'austeritat i les mesures aprovades al Ple extraordinari del 22 de juny de 2010.

Hi intervé l'**alcalde** que diu, bon dia. Començarem aquesta sessió extraordinària, el punt tercer de la qual es retira, per la petició dels grups municipals, per disposar de més temps per poder estudiar abastament tot el dictamen. Per tant, des de l'Àrea m'han comunicat que es retirarà i que hi haurà una reunió extraordinària de l'Àrea de Relacions Ciutadanes i Espai Públic, que es durà a terme el dia 24 de novembre.

Hi intervé el regidor del grup municipal de CiU, senyor **Carles Rossinyol**, que diu, perdó, un aclariment. És que ha comentat que es retirava el tercer punt a instància dels grups municipals, i a mi em consta que ha estat a instància del senyor Paco Bustos, a la Comissió Informativa.

Hi intervé l'**alcalde** que diu, no, em consta que va ser una petició, i que el senyor Paco Bustos va acceptar... No va ser així?

Hi intervé el regidor del grup municipal de CiU, senyor **Carles Rossinyol**, que diu, no, jo diria que no.

Recursos Humans

1.- Aprovar la plantilla de personal i la relació de llocs de treball de l'Ajuntament de Sabadell i dels seus organismes autònoms per a l'exercici 2011.

Atesa l'elaboració de la plantilla de personal i relació de llocs de treball de l'Ajuntament corresponent a l'exercici 2011.

Atès que els òrgans competents dels Organismes Autònoms han aprovat els seus projectes de plantilles i relacions de llocs de treball per a l' exercici 2011.

Atès que de conformitat amb l'informe emès per l'interventor municipal s'acredita que hi ha consignació suficient en el pressupost municipal per a atendre la despesa d'aprovació de la plantilla.

Vist el que disposen els article 25 i 28.1 del Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament del personal al servei de els entitats locals i la resta de disposicions legals aplicables.

Vistos els articles 22.2.i) i 90.1 de la Llei 7/1985, Reguladora de Bases de Règim local, en la redacció aprovada per la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local, en relació amb l' article 52.2 i) i 283 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d' abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de regim local de Catalunya.

En virtut de tot l 'exposat, aquesta Comissió Informativa proposa al Ple el següent

A C O R D S

Primer.- Aprovar la plantilla i relació de llocs de treball del personal al servei de la Corporació per a l'exercici 2011, que comprèn totes les places reservades a personal funcionari de carrera, al personal eventual i al personal laboral, que figura en el pressupost i que consta en els annexos 1 i 2 que s'adjunten al present acord a tots els efectes legals.

Segon.- Aprovar les plantilles i relacions de llocs de treball del personal al servei dels Organismes Autònoms d'aquest Ajuntament, de conformitat amb els annexos 3, 4 i 5:

.Organisme Autònom de Museus i Arxiu Històric de Sabadell

.Organisme Autònom del Servei de Recaptació de Sabadell (SERESA)

.Organisme Autònom d'Informàtica de l'Ajuntament de Sabadell

Tercer.- Publicar la plantilla íntegra del personal de la corporació al tauler d'anuncis de la corporació, en el *Butlletí Oficial de la Província* i en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Quart.- Trametre còpies certificades de la plantilla a l'Administració de l'Estat i al Departament de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat, en el termini de trenta dies des de la seva aprovació.

Hi intervé el regidor del grup municipal del PSC, senyor **Joan Manau**, que diu, gràcies, senyor alcalde. Veig que comencem amb bon ambient aquest Ple, tot d'un plegat... I no ho dic pels representants de CCOO, sinó per aquest primer debat que hem tingut. Volia aclarir-ho perquè no... Són benvinguts al Ple.

Molt bé. Doncs, tal com es preceptiu cada any es sotmet a l'aprovació del Ple la plantilla de personal i la relació de llocs de treball, que es preveu per a l'any 2011, de l'exercici següent.

La plantilla que sotmetem avui a consideració del Ple inclou la plantilla pròpia de l'Ajuntament i la dels seus organismes autònoms.

La plantilla de l'Ajuntament per a l'any 2009 que portem és d'un total de 1.530 places; de les quals 1.392 són de personal funcionari —és a dir, el 90,98% del total—, 123 de personal laboral —és a dir el 8,04%—, i 15 de personal eventual —és a dir el 0,98%.

D'aquestes 15 places de personal eventual, 5 corresponen al personal auxiliar administratiu que dona suport als diferents grups municipals, per la qual cosa les places eventuais de personal de direcció són 10, un 0,65%.

Comparant la plantilla de l'any 2011 respecte de la que es va aprovar per a l'any 2010, hi ha una disminució neta de 52 places, 42 de les quals corresponen a personal funcionari i 10 a personal eventual. Per tant, la plantilla es redueix en un 3,29%.

La reducció de les 42 places de funcionaris es deu, d'una banda, a l'amortització de places de persones que s'han jubilat durant l'any 2010, a alguna defunció, a declaracions de situacions d'excedència, a amortització de places per a reorganització del servei i a l'amortització de places com a conseqüència de processos de laboralització i requalificació de places, que ara ja s'han dut a terme i permeten, per tant, eliminar les places d'origen.

Pel que fa a les places vacants —és a dir, a les places desocupades o ocupades interinament—, a la plantilla 2011 n'hi ha un total de 357, 286 de les quals corresponen a personal funcionari i 71 a personal laboral.

Dels organismes autònoms, el Servei Municipal de Recaptació (SERESA) presenta una plantilla de 23 places. Aquí cal dir que com que el consell de SERESA no va coincidir en el temps amb la seva reorganització, encara hi figura dotada la plaça de gerent que, en el proper consell rector, aquesta plaça de gerent s'amortitzarà.

A Informàtica Ajuntament de Sabadell IAS proposa una plantilla de 29 places i a l'organisme autònom de Museu i Arxiu Històric proposa una plantilla de 28 places.

En global la plantilla dels organismes autònoms per al 2011 és de 80 places. Eren 81 al 2010.

Relació de llocs de treball del 2011. Les novetats o diferències que hi ha respecte del 2010, pel que fa a la relació de llocs de treball, com dic, per al 2011, les principals modificacions introduïdes són:

- En primer lloc, a la relació de llocs de treball, consten com a individualitzats els llocs de treball en sistema de previsió de lliure designació, i s'adjunta l'expedient en la memòria justificativa de la lliure designació de cada lloc de treball.
- En segon lloc, es modifica la denominació de diferents llocs de treball, per tal d'adequar-los a les funcions específiques del contingut del lloc de treball.
- I, en tercer lloc, s'amortitzen llocs de treball per jubilació o criteris de reorganització.

Hi intervé el regidor del grup municipal d'ERC, senyor **Magí Rovira**, que diu, gràcies senyor alcalde, bon dia a tothom. Bé. Vejam, jo abans d'entrar en una valoració global de la plantilla, m'agradaria fer-li notar una cosa al senyor Manau. L'any passat vam assistir a un debat —si em permeten— estèril entre l'equip de Govern i un grup municipal que no era el meu, sobre si les places de la plantilla que estaven duplicades eren places o no eren places. I avui, senyor Manau, ens ha reconegut que entre totes aquestes baixes, entre els 42 funcionaris, sobretot, hi ha les places que s'amortitzen just de l'any passat.

Jo només li demano coherència. Si l'any passat aquestes no es consideraven com a increment, aquest any no me les consideri com a decrement, perquè, de fet, no han

existit. Jo no voldria entrar en polèmica; però sí que per coherència crec que hauria d'explicar les coses, d'un any a l'altre, amb els mateixos criteris. No pas quan li beneficien en uns criteris i quan no li beneficien en uns altres. Això no és el que plantejo.

Jo li voldria reconèixer que amb aquesta plantilla estem menys lluny del que estàvem fa un any o en fa dos. Estem menys lluny quant a criteris; però, malauradament, no estem prou a prop. Estem menys lluny, perquè realment el tema dels eventuais s'ha reorganitzat a la baixa, a causa de la crisi, i sap vostè sempre que jo no li he reclamat mai l'eliminació o la reducció perquè sí dels eventuais, sinó una altra distribució.

Amb aquesta s'acosta més al que nosaltres haguéssim plantejat, però seguim trobant a faltar alguna plaça d'eventual, fins i tot una Regidoria —recordo ja el tema habitual de la mobilitat, per a nosaltres segueix sent un problema, més en època de crisi, perquè és un límit també els problemes de mobilitat també afecten a l'economia. I després trobem, també, hem trobat com a positiu que s'hagin clarificat les places de lliure designació. Amb això he de dir que també estem més a prop del que estàvem fa un any o fa dos o fa tres, perquè, per fi, hi ha, per exemple, no he trobat —i ja em corregirà si m'equivoco— cap cap de secció de lliure designació, cosa que havíem trobat abans. I els caps de servei, com a mínim de lliure designació, s'han especificat. La qual cosa també ajuda a aclarir el tema.

Ens queden caps de servei per concurs, cosa que implica que els genèrics vagin per concurs, i els específics per lliure designació. És una situació que trobem adequada, perquè no es podrien fer pas —i la regidora Virginia em deia la Llei— places genèriques de lliure designació, perquè no tindria sentit, perquè justament la lliure designació va associada a una especificitat de la plaça i una necessitat.

Ens queda per discutir el tema dels caps de programa, que en alguns casos sí; però en alguns casos, realment, es podria tractar de caps de secció, més que de caps de programa.

Pel que fa al conjunt de la plantilla, estem reduint plantilla en una època de crisi —no deixa de ser una reacció lògica i natural—, però trobem a faltar també una reorganització més profunda del tema per afrontar realment la crisi. Però entenem que estem en un final d'etapa, en què vostès, d'alguna manera, el que plantegen és una plantilla amb visió de mig any, i, per tant, es permeten —i permetin-me que ho interpreti així—, es permeten renunciar a una bona part dels eventuais, perquè consideren que d'aquí a mig any, si les coses els van bé, ja ho arreglaran.

Hi intervé la regidora del grup municipal d'EpS, senyora **Virginia Domínguez**, que diu, gràcies senyor alcalde. Bon dia. Un any més la proposta de la plantilla que porten a aprovació per al 2011 parteix d'una concepció molt diferent del model que defensem des de l'EpS, la que considerem una gestió adequada per al personal municipal.

Encara que facin algun gest per reduir el personal eventual, paral·lelament estan fent una plantilla a mida dels seus interessos partidistes, creant cada cop més places de lliure designació.

S'han adonat que era un escàndol tenir 22 càrrecs de confiança i han anat buscant altres maneres de fer la plantilla a mida dels seus interessos. Però ens agradaria saber si ho fan per convicció o per oportunisme per mirar de rentar la seva imatge. És una pregunta que li faig senyor Manau: es compromet a mantenir un nombre reduït de càrrecs de confiança?

La nostra proposta, com vostè sap, és reduir-los encara més. A un eventual, un càrrec de confiança per àrea, com a màxim.

Però bé, encara que sigui a un preu molt baix, només en prescindiran entre gener i maig, i encara que alguns d'aquests que retallen per aquí, de ben segur que apareixeran per altres bandes, al nostre entendre és positiu que rebaixin la plantilla eventual.

Una altra cosa que ens agradaria saber, senyor Manau, és d'on surten aquests gerents d'ens dependents que apareix a la relació de llocs de treball i que fins ara no existia —i que, per cert, no va fer cap mena de comentari ningú a la Comissió Informativa, per la seva part—, o el cap de programa de Joventut, o el cap de programa de Participació Ciutadana i Centres Cívics.

Aquest nou gerent fa tota la cara d'aparèixer a mida d'alguns dels comissionats que desapareixen. I aquests caps de programa, no veiem cap necessitat que siguin de lliure designació. O els motius pels quals els responsables del Serveis d'Atenció Ciutadana ha de ser de lliure designació.

Aquesta és la tònica que darrerament apliquen a la seva política de personal, crear una plantilla dòcil i fidel, que no vetlli pels interessos públics —que és l'essència de la funció pública—, sinó pels del partit que està a l'equip de Govern. No volen funcionaris públics que garanteixin la qualitat i fiscalitzin la gestió, independentment de qui governi a la ciutat. Volen gent que no els porti la contrària, gent que sigui afí amb els objectius que marca el Govern.

Ja li vaig dir l'any passat, senyor Bustos, que vostè no creu en la funció pública. Si hi cregués, no necessitaria convertir en places de lliure designació tots els caps de servei i fins i tot alguns caps de programa.

Fa un any eren 15 llocs de treball ocupats per 117 treballadors i treballadores. Ara ja són 34 els llocs de treball, que no sabem a quantes persones poden correspondre. Cada cop un percentatge més alt de la plantilla municipal.

Ens hem entretingut a llegir la memòria justificativa que ha d'acompanyar la proposta de lliure designació i, francament, senyor Manau, jo diria que està molt mal assessorat. Aquestes justificacions no justifiquen absolutament res.

Per posar un exemple, que es repeteix en moltes d'aquestes places, es pretén justificar la lliure designació en base a dir que és necessari que es reuneixi el requisit de formació, coneixement i experiència específics, però, a més, ha de comptar amb determinades qualitats personals i professionals, i un estil de treballar que permetin executar satisfactòriament les funcions que li són pròpies. Això és l'estil, més o menys, del que diuen les memòries.

I això mateix es podria dir de qualsevol de les places de la plantilla municipal. I és evident que aquests mèrits es poden valorar mitjançant les formes de provisió habituals, el concurs.

Per cert, senyor Manau, que per molt que siguin de lliure designació, aquestes places li recordo que han d'estar subjectes a una convocatòria pública, que fins ara no han fet mai. Però ja se sap que són experts en tirar pel dret, fer les coses en funció dels seus interessos, i si després s'han de rectificar per imperatiu judicial, doncs, ja ho faran amb la boca petita.

Per fer-ho bé, la lliure designació s'hauria de justificar amb conceptes com els que apareixen en l'informe que fa referència als escortes. Cal garantir el dret a la intimitat, el secret de comunicacions i gestions, i la credibilitat d'aquestes persones. O el que diu de les secretàries de direcció, cal afinitat i empatia.

Amb això no estem dient que estigui justificat que l'alcalde o el tinent d'alcalde portin escorta, ni que les secretàries de direcció hagin de ser de lliure designació; però sí que estem dient que són aquests tipus d'arguments els pocs motius que poden justificar l'ús del concepte de lliure designació.

En fi, vostès abusen de la lliure designació, això queda prou clar, i fan una interpretació de l'EBEP ben particular per avalar aquest abús. Perquè l'EBEP preveu la lliure designació només per als llocs de treball amb especial responsabilitat i confiança, i sempre amb convocatòria pública. Perquè l'EBEP destaca els principis d'igualtat, mèrit i capacitat que vostès deixen en segon terme.

Aquesta plantilla s'allunya cada cop més al que la ciutat necessita, del model que l'EpS defensa. I per aquests motius votarem en contra de la seva plantilla. Una plantilla que avança en sentit contrari a les necessitats de l'Ajuntament i de la ciutat. Una plantilla que parteix d'una altra concepció del personal municipal, i d'una altra concepció de la pròpia Institució.

Hi intervé el regidor del grup municipal del PP, senyor **Jordi Soriano**, que diu, gràcies, senyor alcalde. Bon dia a tothom. A veure, el tema plantilla és un tema del qual ja s'ha parlat. Avui el que realment estem fent és l'aprovació de plantilla, però jo crec que, a diferència d'altres anys, mai no s'havia parlat tant del personal, de l'Ajuntament, d'aquesta casa. I el fet que se'n parlés, de l'adequació de la plantilla, no era tant, potser, quant a les necessitats que es poguessin detectar, sinó que era més aviat fruit de l'aplicació d'un pla d'austeritat, que d'alguna manera o una altra, ens obligava, en aquest aspecte, a intentar adequar la plantilla el màxim possible, i a produir la reducció de costos màxima possible.

Un, òbviament, en el seu moment ja es va dir per quina via venia. Venia marcada pròpiament pel tema de l'Estat, però una altra, sí que dins del Pla d'austeritat es van sotmetre, o es van plantejar, una sèrie de mesures —la nostra formació inclosa hem de reconèixer que en va plantejar algunes— i que, efectivament, estem veient que aquesta plantilla, en aquesta relació que ens han plantejat —i que coincideixo, precisament, també amb el responsable d'ERC— molt més clarificada i que ens situa amb exactitud

on estem, sí que veiem que realment es porten a terme i es produeixen aquestes reduccions de determinats càrrecs amb la finalitat d'aconseguir aquest estalvi econòmic.

Aquest apartat ens sembla bé. Ara bé, també hem de ser conscients una mica que en el moment en què estem parlant de reduccions de plantilla, entenem que, d'alguna manera o altra, hauran de comportar una major flexibilitat quant a mobilitat, diríem, a fi i a efecte que estem reduint, o, millor dit, no s'estan amortitzant una sèrie de places, i això és el que en un moment donat ens pot fer pensar que hi hagi alguns dels departaments on s'estiguin amortitzant places, i que estiguin més necessitats que altres.

Per tant, entenem que això, aquesta reducció, aquesta flexibilitat, ha de venir en el transcurs del 2011, on serà un any, sens dubte, també feixuc i, d'alguna manera o una altra, haurem d'intentar que amb la plantilla que ens quedi, amb les places que s'estan amortitzant, poder fer front a les necessitats que pugui haver-hi dintre d'aquesta casa.

Hi intervé el regidor del grup municipal d'ICV-EUiA, senyor **Pere Vallverdú**, que diu, gràcies, bon dia. Nosaltres, doncs, no estem d'acord que sigui una plantilla i una relació de llocs de treball molt més entenedora i molt més clarificada, com deia el senyor Soriano, sinó tot el contrari. Està en la línia habitual dels altres anys.

De fet hem analitzat, doncs, la informació que se'ns va facilitar a la darrera Comissió Informativa, de fa una setmana, i hem detectat, des del nostre entendre, diferents dèficits o anomalies.

En primer lloc, no tenim una comparativa entre la plantilla que es vol aprovar aquest any i la que es va aprovar inicialment l'any 2010, ni l'evolució que ha sofert al llarg de l'any, que, per cert, hi ha hagut molts canvis i —gairebé Ple sí, Ple no— hem estat aprovant modificacions de la plantilla, al llarg del 2010.

D'altra banda, fins ahir no se'ns va donar la informació de les vacants que estaven desocupades. Una informació que es va demanar a la darrera Comissió Informativa i fins ahir no la vam tenir. Hi ha permanents errors i, de fet, tant és així, doncs, que a la mateixa Comissió Informativa, doncs, tot just acabar-la, als pocs minuts vam rebre un correu electrònic esmenant la documentació que s'havia entregat de la relació de llocs de treball.

D'altra banda, se'ns va entregar també un document on s'indica les places que s'amortitzen o que canvien de denominació; però no s'ha explicat res de les places de nova creació. Nosaltres, doncs, hem hagut de fer la comparació aquesta que deia al principi, doncs, manualment, amb la documentació de l'any passat, i hi hem detectat, doncs, que apareixen noves places, com ara la del gerent dels ens independents, o un cap de programa de Joventut o un cap de programa de Participació Ciutadana, i un cap de programa en règim laboral, que no sabem perquè.

A la relació de llocs de treball, d'altra banda, hi ha la denominació genèrica de cada lloc de treball; però en el cas de les no singulars —és a dir, de les genèriques— no s'hi indica quantes n'hi ha de cada. És a dir, no sabem.

En la relació de llocs de treball, d'altra banda, i pel que fa al grup d'eventuals, no s'hi indica ni el grup de classificació ni el complement de destí, ni el complement específic; és a dir, que no sabem, o no podem saber, quina és la retribució dels càrrecs eventuals. I segons l'article 12 de l'EBEP assenyala que "El personal eventual li serà aplicable en el lloc que sigui adequat en la naturalesa de la seva condició al règim general dels funcionaris de carrera." Per tant, el sous dels funcionaris, com que són públics, també han de ser-ho els càrrecs eventuals, cosa que no és deduïble, doncs, d'aquesta, doncs, d'aquesta plantilla que vostès ens entreguen.

Finalment, a la relació de llocs de treball, i pel que fa als càrrecs de lliure designació, s'hi indica que hi ha una Memòria justificada a cadascun d'ells. Com que aquesta Memòria no ens va ser lliurada juntament amb la documentació a la Comissió Informativa, al reclamar-la, se'ns va dir que la podíem consultar a l'expedient de Secretaria. Així ho hem fet, hem consultat l'expedient, i hem vist que es tracta d'un document d'unes 30 pàgines, que perfectament hagués pogut estar lliurat en el seu moment en suport magnètic, juntament amb la resta de la documentació; però, bé, una vegada analitzat el contingut de la Memòria, el que més ens ha sorprès és que, de cada lloc de lliure designació, hem pogut constatar que en tots els casos es tracta de memòries del tot genèriques, extretes de qualsevol manual de recursos humans, i que, ni tant sols, tenen la mínima personalització a les necessitats de l'Ajuntament de Sabadell. Tot plegat, ens sembla prou lamentable.

En fi, per totes aquestes anomalies i dèficits que nosaltres hem detectat, ens sembla que aquest no és, precisament, un exercici de transparència, ni que ens faci mereixedors de cap premi, sinó més aviat al contrari.

Finalment, ja per acabar, referent als llocs de lliure designació —recordem que al nostre Ajuntament n'hi ha aproximadament uns 120, que des del nostre punt de vista és una xifra molt elevada—, cal proveir-los mitjançant el procediment de lliure designació per convocatòria pública, segons que s'especifica també als articles 78 i 80 de l'EBEP I a aquest Ajuntament, precisament, hi ha una impugnació, com ja sabem —i si no ho sabem, doncs, ho diem nosaltres, que se sàpiga—, hi ha una impugnació per part d'un sindicat de la plantilla del 2010, per no haver fet convocatòria pública, per als càrrecs de lliure designació i que encara està pendent de resolució. Una més. O sigui, hi ha molts conflictes, sempre permanentment, en temes de recursos humans.

I, per acabar, anem a parlar de l'amortització dels càrrecs eventuals que el senyor Manau va anunciar —no sabem si abans o després de la Comissió Informativa— a tota la premsa local, volent fer veure que anàvem a fer un gran estalvi.

Senyor Manau, ens hauria d'explicar, ben clarament, quants dels càrrecs eventuals dels que s'ha anunciat que amortitza la seva plaça deixaran de treballar a l'Ajuntament de Sabadell a partir de l'1 de gener. I també ens ha d'explicar, ens hauria d'explicar, quin és l'estalvi real que significaran per al pressupost de l'Ajuntament aquestes amortitzacions. O, senzillament, es tracta d'un canvi de denominació, en lloc de dir-li ben clar li direm de lliure designació. En fi, es tracta una vegada més d'una maniobra propagandística, però que no té efectes ni en termes d'estalvi ni en termes d'austeritat.

En fi, estarem molt atents al que vagi passant en els propers mesos, i si cal, doncs, anirem denunciant cadascuna d'aquestes maniobres. En conseqüència, nosaltres no votarem favorable.

Hi intervé el regidor del grup municipal de CiU, senyor **Carles Rossinyol**, que diu, bon dia, senyor alcalde. Bon dia a tothom. Bé, nosaltres tampoc no podem donar suport a aquesta plantilla i relació de llocs de treball.

Al marge de les discrepàncies que tenim de model, n'hi ha altres també molt més importants. Com ara la forma de gestionar, per exemple, el que ja s'ha comentat sobre les mancances formals, i no tant sols formals, sinó que és molt important realment fer les convocatòries dels llocs de treball de lliure designació, o que hagin rebut documentació ara, a última hora.

Però jo voldria posar èmfasi —a part de tot el que s'ha dit, que podríem subscriure la major part de les coses que s'han comentat fins ara—, el que sí que voldria afegir són dos elements més, i que crec que també són molt importants. Són molt importants perquè nosaltres poguéssim donar aquest suport que, malauradament, no serà possible.

I, bàsicament, és perquè hi ha un problema d'absoluta manca de confiança envers la seva gestió, i, a més a més, no ens resulta gens creïble les coses que ens expliquen.

M'explicaré. A què em refereixo quan dic que hi ha una absoluta manca de confiança envers la seva gestió? Doncs, bé, només cal repassar les últimes sentències que han recaigut en relació a la gestió de personal de l'Ajuntament.

No fa pas gaire, també ja se'n va parlar en aquest mandat, els van impugnar 15 nomenaments interins per raons d'urgència, perquè no s'adequaven a la Llei. Això, com es pot imaginar, a nosaltres ens genera una absoluta manca de confiança en relació a la seva gestió; però és que, a més a més, amb d'altres temes tant importants com són les retribucions, resulta que també s'ha hagut d'anul·lar el Decret 118/2009, que, d'alguna manera, escatimava l'1% de la massa salarial als funcionaris, al 2007, 2008 i 2009. I això està fet per part d'una sentència del Jutjat Contenciós Administratiu, número 16, de Barcelona. Una sentència similar en relació al personal laboral, també. Etc.

Doncs, aquest conjunt, això el que posa de manifest és que no es fan bé les coses. No es fan bé les coses i aquesta manera de funcionar, aquesta forma poc adequada de gestionar el personal, és el que ens provoca aquesta manca de confiança.

Però és que, a més a més, tampoc no ens resulta creïble les coses que ens expliquen, perquè depèn de cada moment que ens expliquen una història o una altra.

I miri, jo el que m'agradaria ara és llegir, algun paràgraf d'uns comentaris, d'unes manifestacions, de les declaracions que vostè va fer aquí, de les argumentacions que vostè va fer aquí al Ple, quan el grup municipal de CiU vam presentar una moció, precisament, per reduir el nombre de personal eventual.

En aquell moment vostès, vostè en concret, senyor Manau, va comentar que nosaltres... Això del tema de reducció del personal eventual era un tema recurrent i que ho atribuïa que llegíem certs manuals que ens explicàvem com s'exercia l'oposició. Resulta que

vostè també se'l deu haver repassat ara, al final, i ha vist que aquest manual potser no era de com s'havia de fer l'oposició, sinó de com s'havia de gestionar un Ajuntament.

També ens va comentar, hi ho va argumentar per votar en contra d'aquella proposta que vam fer nosaltres, en el seu moment, —i cito literalment—: “Per tant, això de reduir a la meitat, com ja s’ha dit, és un criteri que no està fonamentat, que no està basat, és arbitrari. Podria ser aquesta xifra com podria ser una altra. I, en tot cas, vostè —referint-se a mi— pretén que enviem 11 persones, així, ara, de cop, a l’atur. I, per tant, com dic, no es basa en cap fonament.” Això és el que vostè ens va explicar, doncs, no fa pas gaire. Deu fer un any això, em sembla. Diria, diria, que això va ser el desembre de l’any passat.

Doncs, bé. Resulta que ara ha passat aquest temps i ara tot ha canviat. Ara ja ha passat. Ara, reduir a la meitat el personal eventual, ara sí que està fonamentat amb raons organitzatives. I ara, no és arbitrari, perquè ara ho diuen vostès. Ara no és arbitrari. Abans sí. Com que ho plantejàvem nosaltres era arbitrari. I ara resulta que no hi ha cap inconvenient, vostès no tenen ara cap inconvenient a enviar aquestes persones a l’atur.

Miri. Sap què ha passat aquí? El que ha passat és que aquest personal eventual era necessari per als seus compromisos, no pas per al funcionament de l’Ajuntament; però els ciutadans de Sabadell hem hagut de finançar aquests compromisos seus durant tres anys.

Hi intervé el regidor del grup municipal del PSC, senyor **Joan Manau**, que diu, bé, de la intervenció del senyor Magí Rovira, és una llàstima que ens anem acostant ara que estem arribant al final del mandat; però, en fi, sembla, doncs, que vostè troba que la plantilla va evolucionant d’una manera que li agrada més.

Nosaltres anem evolucionant la plantilla, com li he dit sempre, amb els criteris organitzatius per donar el millor servei a la ciutadania, i també amb els criteris que marcava el Pla d’austeritat que vam presentar nosaltres i que no recordo si vostè es va abstenir o el va votar en contra, no ho recordo; però que molts grups municipals no van votar, estaven en el seu dret. Però nosaltres vam presentar en el Ple Municipal un Pla d’austeritat. Era un compromís i l’anem aplicant.

I no és un efecte de propaganda el tema dels càrrecs eventuais, sinó que, com vam dir en el Pla d’austeritat, alguns proposaven una reducció dràstica de cop, i nosaltres ja vam dir que això podria afectar els serveis i que necessitàvem un temps per anar-ho fent. I que, per tant, ho faríem de manera gradual i de manera que poguéssim anar reorganitzant i redistribuint el serveis de manera que no es notés la falta d’aquestes persones; perquè, al contrari del que molts pensen, aquestes persones treballaven i treballen encara —i treballaran fins al dia 1 de gener—, i treballen molt.

I, per tant, ho havíem de fer bé i de manera que no significués un daltabaix per a l’organització. I, per tant, ho hem fet així. Ho estem fent de manera gradual. Vam fer dues reduccions aquest any 2010 i ara fem una tercera reducció.

Lògicament, també ha dit... No sé si ho he entès bé que diu que troba a faltar alguna plaça d’eventual. Per tant, aquí hi ha una discrepància, en tot cas, en si s’han de

disminuir o no s'han de disminuir. Nosaltres hem disminuït els que creiem que en podíem prescindir en aquest moments, reorganitzant els serveis.

L'EpS, com sempre, des de l'any 1999, ve fent discursos catastrofistes, incendiàries, la ciutat s'enfonsa, i al final el que s'està enfonsant sembla que és el món. No pròpiament la ciutat. Per altres causes.

I ara, reduir els eventuals a la meitat —quan això abans era un cavall de batalla de l'EpS—, ara resulta que reduir a la meitat el nombre de càrrecs eventuals és només un gest. Bé, el vocabulari s'adapta a la circumstància que l'interessa a cadascú. Per tant, no repetiré ara el que he dit a ERC, del tema de la reducció gradual per a l'organització.

El que sí que li aclariré és una pregunta concreta que ha fet sobre el càrrec de lliure designació del gerent d'ens dependents. Miri, la creació d'aquest càrrec de lliure designació provoca un estalvi, perquè amb això amortitzem dues places a l'Ajuntament, una d'eventual —que és el gerent de la fira— i una altra de la gerent de SERESA; perquè, l'actual càrrec eventual de la fira, si el suprimim és funcionari de la casa i, per tant, ha de tornar a la casa, perquè els funcionaris tenen uns drets i és que tenen el lloc i la plaça de treball garantida a l'Ajuntament. I, per tant, al tornar, doncs, el que farem és amortitzar la plaça d'eventual, i a l'ocupar la plaça de gerent del nou organisme autònom, que serà de l'Agència Tributària, podem amortitzar l'actual plaça de gerent de l'Agència Tributària. Per tant, el final és que de dos places ens en quedem amb una i, per tant, hi ha un estalvi.

Al PP li agraeixo la intervenció, perquè coherent amb la seva política el PP. No vol dir que el PSC l'ha compartim al 100%, però estem en un moment de crisi econòmica. Però el PP sempre és un partit que defensa l'aprimament de l'Administració, i això és el que estem fent en aquests moments, amortitzant places de tot tipus; per tant, tant d'eventuals, com de funcionaris, com de laborals.

Els aclariments d'afirmacions que ha fet el representant d'ICV-EUiA. Diu que no tenen la comparativa del 2010. Vostès són regidors i cobren unes assignacions per assistir a les Comissions informatives, per anar als plens; per tant, què menys que no els hi fem tota la feina nosaltres, què menys d'agafar la plantilla de l'any passat, d'agafar les modificacions de plantilla —que totes passen per Ple, per tant, estant absolutament controlades—, i què menys que contrastar algun paper amb algun altre.

I, a més a més, també tenen un càrrec eventual a la seva disposició, que és un auxiliar en el grup municipal, que suposo que alguna feina deu poder fer i els deu poder ajudar.

Sobre l'error que hi havia en els papers que es van entregar. Miri, l'error era —ara no ho recordo exactament— que on diu... Ho dic perquè els que ens acompanyen siguin, també, i els altres grups municipals, siguin conscients del gran error en la plantilla.

A la relació de llocs de treball, a la columna que diu escala, diu: "Habilitació nacional, Administració general/especial." No recordo si deia Administració general i prou o Administració especial i prou. Faltava posar general/especial. Només hi havia general o especial. És el gran error. És el gran error que com es poden imaginar, a més a més, és imputable al regidor perquè escriu aquests papers a mà personalment.

Les vacants desocupades... Que se'ls hi va facilitar a posteriori. A vostès se'ls va entregar una plantilla de personal que més clara no potser. Hi ha l'escala, la subescala, la classe, la categoria, el grup, les places i les vacants. Hi faltava una columna que era dir d'aquestes vacants quines estan realment desocupades, perquè les vacants pot ser que hi hagi un interí o que estigui realment desocupada. Això se'ls va facilitar quan ho van demanar però, també, aclarir que la Llei no marca que aquesta columna sigui informació, que és la preceptiva que s'ha de donar. Per tant, hem sigut escrupolosos, també, i hem anat més enllà del que marca la Llei quant a informació.

I ho dic perquè veig que el premi a la transparència ha fet bastant mal a l'oposició; però, en fi, el premi ens el van donar, i, per tant, és el que és. Es pot posar en dubte el que es vulgui, però el premi el va donar una entitat externa absolutament no vinculada al nostre partit, perquè també la va guanyar l'Ajuntament de Sant Cugat que no té res a veure amb el nostre partit, diguem-ne. Allà estem a l'oposició nosaltres.

I, per tant, la plantilla que presentem sobre tots els comentaris que s'han fet, precisament, les modificacions que presentem a la plantilla són modificacions que van en la línia d'acomplir amb el que marca l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.

I quant als càrrecs eventuais, que també ha preguntat, concretament, si deixaran de treballar o és recol·locaran, doncs, miri, li aclariré ràpidament. El comissionat de Centre de Fires és un funcionari de la casa i com he dit es farà càrrec de la gerència de la nova Agència Tributària, perquè un funcionari de la casa ha de tornar a la casa.

La directora del Centre de creació de difusió artística de l'Estruch no és funcionaria de la casa, i, per tant, el dia 1 de gener es queda sense feina.

El cap de programa de Joventut no és funcionari de la casa i, per tant el dia 1 de gener es queda sense feina.

La cap de programa d'Igualtat Dona-Home no és funcionaria de la casa i, per tant, es queda sense feina.

La comissionada de Cooperació i Solidaritat tampoc no és funcionaria de la casa i, per tant, es queda sense feina.

El senyor comissionat de Patrimoni tampoc no és funcionari de la casa i, per tant, es queda sense feina.

I la cap de l'Oficina Tècnica i Relacions Ciutadanes i Servei Públic és funcionaria de la casa, i, per tant, continua sent funcionaria de la casa, però deixa de ser càrrec eventual.

Per tant, s'ha fet amb criteris organitzatius. I el que era funcionari de la casa té els seus drets, i el que no té els seus; però no dins de la casa, sinó en el àmbit de la societat i, per tant, o trobaran una altra feina, o aniran a l'atur i tindran la prestació de desocupació, o el que toqui.

Dir, i ho vull deixar ben clar, que és una decisió que el Govern pren i pren a contracor. És una decisió que el Govern pren perquè en aquests moments és necessari produir estalvi i, per tant, organitzar-se d'una altra manera.

Però són persones que han posat la seva vàlua tècnica i professional al servei de la ciutat, i vull, per tant, aquí, reconèixer la feina que han vingut fent durant aquests anys i que espero que puguin continuar servint a la societat des d'uns altres àmbits, ara; però que ho puguin continuar fent perquè són persones que no mereixen el tracte que vostès, el tracte despreciatiu, que vostès els han donat durant tots aquests anys.

Quant a CiU, miri deixem-nos estar de maneres formals. Hem complert escrupolosament amb tots els terminis que marca la Llei de donar informació abans del Ple Municipal.

Parlaré primer del personal eventual. Bé, no cal, perquè ja li he aclarit. Em sembla amb la resposta que he donat a ICV-EUiA, també li he contestat a vostè.

Però sí que és veritat que jo li vaig dir que el tema dels càrrecs de confiança és un tema recurrent, és un tema de manual de l'oposició que diu: "Què s'ha de fer quant s'està a l'oposició? S'ha de dir que el Govern té massa càrrecs de confiança." Això és un clàssic que, si anem seguint les eleccions quan es van produint, les diu tothom. Ara les diu el senyor Mas del Govern del tripartit. Abans ells, quan governava el senyor Mas, també tenien càrrecs de confiança, i no pas pocs.

Per tant, això és el manual de l'oposició i es pot veure també a les eleccions generals. El que està a l'oposició, sigui qui sigui, diu que el que governa té massa càrrecs de confiança.

Ara, jo ja li vaig dir que nosaltres faríem un procés amb criteri de reducció. El no criteri, era reduir-los de cop. O almenys nosaltres posem sobre la taula uns criteris de reducció gradual que ens ha permès fer-ho al anar analitzant i reorganitzant els serveis perquè el ciutadà no noti la manca o la desorganització d'un servei.

Ara el seu criteri, que jo recordo que vostè va presentar una moció en aquest Ple, el seu criteri sí que era absolutament arbitrari perquè no estava fixat ni en termes econòmics ni en termes organitzatius. Estava fixat que en un moment donat l'alcalde anterior n'havia tingut dotze i aquest era el criteri, que jo ja li vaig dir que li respectava perfectament perquè jo entenia que l'alcalde anterior, el senyor Toni Farrés, en devia tenir dotze, perquè tenia un criteri organitzatiu i polític de tenir-ne dotze i tenia els que considerava adequats.

Ara que vostè, que és d'una altra formació política, el seu criteri sigui agafar el que hi havia en un moment donat, que ves a saber quin era el pressupost de la ciutat, quin era el nivell de serveis, quin era el nivell d'activitats municipals, doncs, això sí que és un criteri arbitrari i de manca de personalitat política per part de CiU.

Ara nosaltres, fins i tot, hem superat la seva proposta. Dotze no, deu. Tampoc no li sembla bé. Bé, doncs, queda apuntat.

Ara, sobre la manca de confiança. Miri, contractes d'urgència. Jo no li volia dir però ja fa temps que em volta pel cap. Jo pensava que vostè no trauria el tema. Els mateixos contractes que vostè firma al Consell Comarcal, que Ple rere Ple hi ha decrets de contractes de màxima urgència. I vostè porta aquest tema al Consell Comarcal perquè vostè és el que els porta en el Ple del Consell Comarcal. I a cada Ple del Consell Comarcal hi ha contractes de màxima urgència.

Faci-s'ho mirar, perquè ara vostè ja és conscient. Nosaltres quan ho vam fer només hi havia una Llei que no determinava el que era la màxima urgència. Ara els jutges han determinat, ja amb la jurisprudència, què és el que consideren o no de màxima urgència. Però vostè això ho està fent a posteriori, per tant, vostè sí que hauria de ser conscient del que és o no és màxima urgència. Nosaltres hem deixat de fer-ho.

Un jutge va dictaminar què considerava o no la màxima urgència. Vam dir, doncs, molt bé, d'acord. Ja s'ha fet la interpretació que la Llei no determinava, perquè només hi havia una frase que deia màxima urgència, i no la definia. Però vostè ja n'és conscient i ho van fent. Bé, doncs, vostè és el que porta aquest tema allà.

Sobre l'1%. Jo també em pensava que vostè seria més prudent perquè jo aquest tema li contestaré, però no li puc contestar plenament amb tots els arguments per responsabilitat i per no posar en perill la situació dels empleats públics de l'Ajuntament de Sabadell.

En primer lloc dir que aquesta denúncia sobre l'1% no és exclusiva de l'Ajuntament de Sabadell, sinó que hi ha hagut altres Ajuntaments on els ha passat el mateix.

I jo només li diré una cosa, l'Ajuntament de Sabadell no es pot defensar en aquest tema obertament, perquè l'Ajuntament de Sabadell sempre ha complert amb tots els acords a què ha arribat amb la representació sindical a l'Ajuntament. I, també li dic, això no és exclusiu dels governs del PSC, amb coalició amb vostès i amb altres grups que hi ha aquí, ni de quan el PSC ha governat sol, sinó que això ja ve de quan governava amb majoria absoluta aquesta ciutat ICV-EUiA.

Sempre s'han signat acords que, per dir-ho entre cometes, anaven una mica més enllà, i s'han complert escrupolosament.

L'1% era per compensar una cosa que, tant l'Ajuntament de Sabadell i com els altres Ajuntaments on els han posat la denúncia, està més que compensada.

Doncs, miri, a partir d'ara, a partir de l'1 de gener, no podrem complir aquests compromisos de més enllà que havíem anat complint fins ara, perquè hi ha una sentència de l'1%, que ens obliga a complir la Llei. És veritat. I, per tant, la complirem. I no pagarem les coses dues vegades. Per dir-ho d'una manera clara i senzilla.

Hi intervé el regidor del grup municipal d'ERC, senyor **Magí Rovira**, que diu, senyor Manau, necessito fer-li dos aclariments. Quan parlava d'eventuals no li n'estava reclamant necessàriament més, sinó diferents. I el fet que ens hàgim acostat... Li he deixat ben clar que encara estàvem molt lluny.

Però sí que voldria recalcar una cosa —vejam si em puc expressar millor aquesta vegada—, nosaltres estem d'acord en augmentar la capacitat de gestió de l'equip de Govern. I entenem, i per això deia que estàvem més a prop, que amb aquesta plantilla s'hi acosta una mica més, al nostre criteri.

Ara, que quedi clar que, tal com es gestiona, no hi estem d'acord.

I recordo el tema de la sentència. Vostè avui, ens l'ha explicat com si fos una cosa d'una sentència judicial molt nova que no es preveia; però jo no ho interpreto en absolut així. Que era personal eventual que es van posar com a interins. I això, des del meu punt de vista —ja en vam parlar en el seu moment—, no és una qüestió d'interpretació, sinó una qüestió de voluntat política.

I és aquí on jo voldria recalcar. O sigui, estarem d'acord —i potser jo no me llegit el manual de l'oposició de què parlava vostè, referint-se a un altre grup— perquè m'ha tocat gestionar moltes vegades personal, doncs, potser estarem d'acord que hi ha d'haver una capacitat de gestió, però no estarem d'acord després en com es gestiona.

Per tant, quan li plantejo que estem més a prop de la plantilla li dic que sí, que és veritat. Hi ha més capacitat de gestió, però jo ho sento però també els hi votaré que no perquè després, quan apliquen els criteris, no els compartim.

Hi intervé la regidora del grup municipal d'EpS, senyora **Virginia Domínguez**, que diu, bé, senyor Manau. A veure, em sembla que no cal barrejar coses i no cal parlar de discursos catastrofistes que no són, ni molt menys, el que hem fet, sinó que ens hem limitat a explicar el perquè discrepem del seu model de plantilla. I no hem parlat d'incendiar Sabadell, ni res.

Pel que fa als eventuais, tampoc no hem dit mai que no treballin. Ben al contrari. Més aviat recordo haver-li dit que el que havíem de fer era suplir les mancances del seu Govern. Per tant, no ens faci dir coses que nosaltres no hem dit en cap moment.

I vostè, tirant pilotes fora, no ha dit absolutament res sobre les places de lliure designació —que em sembla que ha estat el centre de la meva intervenció—, ni sobre els motius pels quals cada cop confia menys en la plantilla. I cada cop hi ha més places triades a dit, fins ara de funcionaris, però ara també aquesta plaça, aquest nou lloc de treball de cap de programa laboral, que ja veurem cap on anirà i ja veurem quins noms portarà.

També hi ha tots aquest canvis que vostès no expliquen mai. Avui ha donat una explicació per primera vegada de la creació d'aquest gerent dels ens dependents. Jo és la primera explicació que li escolto sobre aquest tema. Quan jo he anat a totes les reunions que han convocat, a totes, he anat també al consell rector de SERESA, he llegit tota la documentació, he consultat l'expedient i fins ara no havia vist cap explicació que aquesta nova plaça, també de lliure designació, sigui per eliminar la plaça de gerent de SERESA. A veure, si us plau, fa quinze dies de la reunió. Vostès no ho sabien encara? Aquesta és la seva manera de planificar?

Per cert, una plaça que necessita convocatòria pública, li ho recordo. Per molt que sigui de lliure designació, per molt que el senyor que ara ocupa una d'aquestes places sigui funcionari, necessita convocatòria pública.

Aquesta és la seva manera de fer, i, per això, no compartim aquesta plantilla.

Hi intervé el regidor del grup municipal d'ICV-EUiA, senyor **Pere Vallverdú**, que diu, vejam, senyor Manau, respecte al tema de la comparativa de 2010-2011, em sembla molt poc adient i molt barruer el seu argument, amb què ha volgut dir que no treballem i que per això cobrem, per mirar papers d'un any a l'altre. Escolti, vostè mateix a la Comissió Informativa que vostè presideix se'ns facilita informació de pressupostos on hi ha la comparativa 2010-2011. Per tant, crec que no estem demanant res fora de lloc.

D'altra banda, li he demanat que ens aclarís dos temes, dues qüestions, dues preguntes. D'una banda, una l'ha respost parcialment. Que és quantes persones seguiran l'1 de gener? Ja ens ha dit que cinc persones dels que estan com a càrrecs eventuais no seguiran; però, en tot cas, doncs, sí que hi ha places de lliure designació que probablement en veurem aparèixer més d'un per allà. Com de fet ja vostè mateix ha reconegut. Per tant, això cal aclarir-ho. I no busquem només el titular de reducció d'eventuals.

No ens ha dit, tampoc —i li he demanat—, quin és l'estalvi real en termes econòmics, pressupostaris que significa aquesta reducció. Això no ens ho ha dit.

Tampoc no ens ha aclarit res respecte a la retribució dels eventuais que queden.

Finalment, a veure, també li vull fer una pregunta més. En la relació de llocs de treball apareixen encara dos comissionats que no estan en la plantilla. Si ens pot aclarir per quina raó passa això.

I, ja per acabar, només dir-li que vostè ha començat la seva primera intervenció dient que presentaven la plantilla 2009 que anaven a aprovar. Suposo que això ha estat un lapsus, una mala jugada, i m'imagino que vostè més aviat no té ganes d'arribar al 2011 i per això vol anar endarrere i no endavant.

Hi intervé el regidor del grup municipal de CiU, senyor **Carles Rossinyol**, que diu, miri, senyor Manau, li he dit al principi que vostè i l'equip de Govern, al qual pertany, no ens genera cap tipus de confiança, especialment en el tema de gestió de personal, i, a més a més, no ens resulta creïble.

I, a més a més, voldria afegir que resulta que tampoc són... Premis a part, perquè ningú no dubta que, en temes informàtics i d'informació penjada a la web, en són mereixedors, si no, no els l'haguessin donat. El que està clar és que aquest premi, pel que fa a facilitar la informació als regidors de l'oposició, jo crec que no els l'haguessin donat.

Temes de terminis per lliurar documentació. Escolti... Els legals? Sí, els mínims legals. Algú li ha dit que no haguessin respectat els terminis legals? El que passa és que vostè

sap de sobres que aquí estem parlant de molta documentació, de molta informació, i que amb els terminis legals no n'hi ha prou per analitzar-la. I això no és un signe de transparència.

I ara permeti'm que em concreti en una cosa, en una afirmació, que vostè ha dit; que jo crec que s'ha extralimitat. Escolti, pot ser que no tingui arguments per rebatre els fets de què hem parlat, d'unes sentències —que hi són—, hem parlat d'unes declaracions que vostè va fer i són a les actes. I llavors vostè suposo que ha sentit la necessitat de fer un estirabot per demostrar no sé que.

Escolti, vostè ha fet una afirmació molt precisa. Dir que jo havia nomenat, i que depenia de mi el nomenament, i que jo havia nomenat personal interí per motius d'urgència, en contra del que establia la normativa vigent a la sentència d'interpretacions que han anat sortint en la sentència.

Escolti, miri, jo el repto a una cosa molt concreta. Porti'm vostè un, qualsevol, nomenament firmat per mi d'un interí per motius d'urgència i jo em retractaré; però, si no me'l porta, faci-ho vostè, si us plau. Faci-ho vostè perquè li haig de fer saber, li haig de fer saber, que tots i cadascun dels nomenaments els signa el president del Consell Comarcal, que és del seu partit. El senyor Rebolleda. D'acord?

Hi intervé el regidor del grup municipal del PSC, senyor **Joan Manau**, que diu, començo pel final. Senyor Rossinyol, al Ple, vostè és el que presenta els temes de personal. Alguna responsabilitat deu tenir. Vostè és absolutament formalista, i, per tant, si complim la Llei, complim absolutament amb les formes. M'entén?

Hi intervé l'**alcalde** que diu, si us plau senyor Rossinyol, vostè ha estat escoltat amb respecte i educació, li demanaré el mateix per la seva part.

Continua el regidor del grup municipal del PSC, senyor **Joan Manau**, que diu, per tant, no m'allargo més en aquest tema. He dit el que he dit, i no cal entrar amb més polèmiques.

Només, de totes les intervencions que s'han fet, per tant, aclarir-ho clarament.

Que no confiem en els funcionaris de la casa. Miri, les lliures designacions, li ho dic perquè també s'ha dit. He explicat exactament quins eren els càrrecs eventuais, que eren funcionaris de la casa, i quins no. Per tant, els que no, no poden aparèixer ara com a lliures designacions, perquè les lliures designacions s'han de produir entre funcionaris de la casa.

Per tant, si hi ha lliures designacions, vol dir que estem confiant en funcionaris de la casa, perquè es nomenen funcionaris de la casa per a aquests casos. Per tant, no val a lligar lliure designació amb no confiar en els funcionaris de la casa.

I els percentatges —ja ho vaig dir fa bastants plens—, els percentatges que tenim de places de lliure designació a l’Ajuntament de Sabadell són inferiors als que tenen altres forces polítiques a altres ajuntaments, o tenien a altres ajuntaments quan governaven.

Per tant, repeteixo, i no critico els altres ajuntaments, tenen els que consideren organitzativament els que han de tenir, i segur que els respectius alcaldes tenen uns criteris perfectament explicables, i que respecto. I ja ho vaig dir una vegada. I si en alguns d’aquests llocs el PSC està a l’oposició i algun company meu ho critica, li diré: “Vas per mal camí perquè aquesta no és la manera de fer oposició.”

Sotmès el dictamen a votació és aprovat per majoria amb els vots a favor del grups municipals del PSC, i PP i els vots en contra dels grups municipals de CIU, ICV-EUiA, EpS i ERC.

Serveis Econòmics

2.- Aprovar inicialment el Pressupost General de l'Ajuntament de Sabadell per a l'any 2011.

Atès que s'ha confeccionat el projecte de Pressupost General de l'Ajuntament de Sabadell per a l'exercici del 2011, de conformitat amb el que preveuen els articles del 162 al 168 del Reial Decret Legislatiu 2/2004 de 5 de març pel que s'aprova el text refós de la Llei d'Hisendes Locals i dels articles 2 al 19 del RD 500/1990, del 20 d'abril.

Atès que formen part del Pressupost el de la mateixa entitat i els dels seus organismes autònoms: Informàtica Ajuntament de Sabadell (IAS), OAL de Museus i Arxiu Històric de Sabadell i Servei de Recaptació de Sabadell (SERESA), i que s'adjunta el pressupost i compte d'explotació de les societats mercantils amb capital íntegrament municipal: Centre de Fires i Congressos Sabadell S.L., Comunicacions Audiovisuales de Sabadell S.L, Habitatges Municipals de Sabadell (VIMUSA), Promoció Econòmica de Sabadell, S.L., Sabadell Equipaments i Serveis S.L. i Sabadell Innova-Gestió de grans projectes i Planificació Estratègica, S.L.

Atès que es dóna compliment a l'Ordre EHA/3565/2008 del 3 de desembre de 2008 sobre estructura pressupostària, i es manté la pressupostació per programes, iniciada en l'exercici de 1995.

Atès que en l'elaboració del Pressupost s'han tingut en compte les obligacions contractuals i legals, els compromisos adquirits, les despeses de manteniment dels serveis de competència municipal i les anualitats financeres.

Atès que el càlcul de les consignacions de l'estat d'ingressos ha estat efectuat prenent com a base els rendiments coneguts fins el mes de setembre, les previsions al 31 de desembre, incrementades aquestes darreres en el possible augment vegetatiu i variacions previsibles, així com també les d'ordenances fiscals que s'aproven pel ple per al proper exercici.

Atès que s'incorpora al Pressupost el programa d'inversions per al 2011, condicionant-se la seva executabilitat a l'efectivitat dels ingressos que el financen.

Atès que han estat debatudes en profunditat les diferents propostes dels departaments municipals, acomodant-se a les possibilitats econòmiques actuals.

Vistos l'informe d'Intervenció i els altres informes que consten en l'expedient, es proposa l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER.- Aprovar el Pressupost General per a l'exercici del 2011, integrat pel de l'Ajuntament, el dels organismes autònoms municipals i els estats de previsió de despeses i d'ingressos de les societats mercantils de capital íntegrament municipal, segons els següents resums per capítols:

AJUNTAMENT DE SABADELL					
INGRESSOS			DESPESES		
I	Impostos directes	62.031.600,00	I	Despeses de personal	59.615.000,00
II	Impostos indirectes	7.615.900,00	II	Compra béns corrents i serveis	67.541.393,78
III	Taxes i altres ingressos	30.571.700,00	III	Despeses financeres	3.635.030,00
IV	Transferències corrents	65.006.098,17	IV	Transferències corrents	22.519.214,42
V	Ingressos patrimonials	1.950.050,00			
VI	Alienació d'inversions reals	100,00	VI	Inversions reals	16.300.421,80
VII	Transferències de capital	9.856.931,83	VII	Transferències de capital	7.356.310,00
VIII	Actius financers	70,00	VIII	Adquisició actius financers	80,00
IX	Passius financers	13.800.050,00	IX	Passius financers	13.865.050,00
	Total ingressos	190.832.500,00		Total despeses	190.832.500,00

INFORMÀTICA AJUNTAMENT DE SABADELL (IAS)					
INGRESSOS			DESPESES		
I	Impostos directes		I	Despeses de personal	1.344.605,00
II	Impostos indirectes		II	Compra béns corrents i serveis	4.410,00
III	Taxes i altres ingressos	20,00	III	Despeses financeres	65,00
IV	Transferències corrents	1.351.000,00	IV	Transferències corrents	2.000,00
V	Ingressos patrimonials	80,00			
VI	Alienació d'inversions reals		VI	Inversions reals	20,00
VII	Transferències de capital		VII	Transferències de capital	
VIII	Actius financers		VIII	Adquisició actius financers	
IX	Passius financers		IX	Passius financers	

Total ingressos	1.351.100,00	Total despeses	1.351.100,00
------------------------	---------------------	-----------------------	---------------------

ORGANISME AUTÒNOM LOCAL DE MUSEUS I ARXIU HISTÒRIC DE SABADELL

INGRESSOS			DESPESES		
I	Impostos directes		I	Despeses de personal	1.073.642,93
II	Impostos indirectes		II	Compra béns corrents i serveis	401.287,07
III	Taxes i altres ingressos	32.203,39	III	Despeses financeres	
IV	Transferències corrents	1.452.286,61	IV	Transferències corrents	9.640,00
V	Ingressos patrimonials	105,00			
VI	Alienació d'inversions reals		VI	Inversions reals	25,00
VII	Transferències de capital		VII	Transferències de capital	
VIII	Actius financers	5,00	VIII	Adquisició actius financers	5,00
IX	Passius financers		IX	Passius financers	
	Total ingressos	1.484.600,00		Total despeses	1.484.600,00

SERVEI DE RECAPTACIÓ DE SABADELL (SERESA)

INGRESSOS			DESPESES		
I	Impostos directes		I	Despeses de personal	1.143.282,41
II	Impostos indirectes		II	Compra béns corrents i serveis	241.747,59
III	Taxes i altres ingressos	10,00	III	Despeses financeres	
IV	Transferències corrents	1.385.000,00	IV	Transferències corrents	
V	Ingressos patrimonials	80,00			
VI	Alienació d'inversions reals		VI	Inversions reals	60,00
VII	Transferències de capital		VII	Transferències de capital	
VIII	Actius financers	10,00	VIII	Adquisició actius financers	10,00
IX	Passius financers		IX	Passius financers	
	Total ingressos	1.385.100,00		Total despeses	1.385.100,00

CENTRE DE FIRES I CONGRESSOS SABADELL, S.L.

INGRESSOS			DESPESES		
I	Impostos directes		I	Despeses de personal	169.000,00

II	Impostos indirectes		II	Compra béns corrents i serveis	951.000,00
III	Taxes i altres ingressos	730.000,00	III	Despeses financeres	10.000,00
IV	Transferències corrents	400.000,00	IV	Transferències corrents	
V	Ingressos patrimonials				
VI	Alienació d'inversions reals		VI	Inversions reals	
VII	Transferències de capital		VII	Transferències de capital	
VIII	Actius financers		VIII	Adquisició actius financers	
IX	Passius financers		IX	Passius financers	
	Total ingressos	1.130.000,00		Total despeses	1.130.000,00

COMUNICACIONS AUDIOVISUALS DE SABADELL,S.L.

INGRESSOS			DESPESES		
I	Impostos directes		I	Despeses de personal	705.771,51
II	Impostos indirectes		II	Compra béns corrents i serveis	163.753,49
III	Taxes i altres ingressos	160.130,00	III	Despeses financeres	640,00
IV	Transferències corrents	710.000,00	IV	Transferències corrents	
V	Ingressos patrimonials	35,00			
VI	Alienació d'inversions reals		VI	Inversions reals	
VII	Transferències de capital		VII	Transferències de capital	
VIII	Actius financers		VIII	Adquisició actius financers	
IX	Passius financers		IX	Passius financers	
	Total ingressos	870.165,00		Total despeses	870.165,00

HABITATGES MUNICIPALS DE SABADELL, S.A. (VIMUSA)

INGRESSOS			DESPESES		
I	Impostos directes		I	Despeses de personal	2.554.708,64
II	Impostos indirectes		II	Compra béns corrents i serveis	2.706.248,55
III	Taxes i altres ingressos	1.270.286,91	III	Despeses financeres	868.019,52
IV	Transferències corrents	936.394,39	IV	Transferències corrents	
V	Ingressos patrimonials	4.014.158,70			
VI	Alienació d'inversions reals	7.324.028,54	VI	Inversions reals	6.272.669,00
VII	Transferències de capital		VII	Transferències de capital	
VIII	Actius financers		VIII	Adquisició actius financers	

IX	Passius financers		IX	Passius financers	
	Total ingressos	13.544.868,54		Total despeses	12.401.645,71

PROMOCIÓ ECONÒMICA DE SABADELL, S.L.					
INGRESSOS			DESPESES		
I	Impostos directes		I	Despeses de personal	6.423.610,48
II	Impostos indirectes		II	Compra béns corrents i serveis	976.723,88
III	Taxes i altres ingressos	972.153,67	III	Despeses financeres	
IV	Transferències corrents	6.421.380,69	IV	Transferències corrents	
V	Ingressos patrimonials	6.800,00			
VI	Alienació d'inversions reals		VI	Inversions reals	4.699.223,00
VII	Transferències de capital	4.699.223,00	VII	Transferències de capital	
VIII	Actius financers		VIII	Adquisició actius financers	
IX	Passius financers		IX	Passius financers	
	Total ingressos	12.099.557,36		Total despeses	12.099.557,36

SABADELL EQUIPAMENTS I SERVEIS, S.L.					
INGRESSOS			DESPESES		
I	Impostos directes		I	Despeses de personal	90.000,00
II	Impostos indirectes		II	Compra béns corrents i serveis	400.000,00
III	Taxes i altres ingressos	350.000,00	III	Despeses financeres	
IV	Transferències corrents	140.000,00	IV	Transferències corrents	
V	Ingressos patrimonials				
VI	Alienació d'inversions reals		VI	Inversions reals	680.000,00
VII	Transferències de capital	680.000,00	VII	Transferències de capital	
VIII	Actius financers		VIII	Adquisició actius financers	
IX	Passius financers		IX	Passius financers	
	Total ingressos	1.170.000,00		Total despeses	1.170.000,00

SABADELL INNOVA-GESTIÓ DE GRANS PROJECTES I PLANIFICACIÓ ESTRATÈGICA, S.L.					
INGRESSOS			DESPESES		
I	Impostos directes		I	Despeses de personal	114.931,86

II	Impostos indirectes		II	Compra béns corrents i serveis	5.068,14
III	Taxes i altres ingressos		III	Despeses financeres	
IV	Transferències corrents	120.000,00	IV	Transferències corrents	
V	Ingressos patrimonials				
VI	Alienació d'inversions reals		VI	Inversions reals	
VII	Transferències de capital		VII	Transferències de capital	
VIII	Actius financers		VIII	Adquisició actius financers	
IX	Passius financers		IX	Passius financers	
	Total ingressos	120.000,00		Total despeses	120.000,00

CONSOLIDAT					
INGRESSOS			DESPESES		
I	Impostos directes	62.031.600,00	I	Despeses de personal	73.234.552,83
II	Impostos indirectes	7.615.900,00	II	Compra béns corrents i serveis	73.391.632,50
III	Taxes i altres ingressos	34.086.503,97	III	Despeses financeres	4.513.754,52
IV	Transferències corrents	68.727.100,81	IV	Transferències corrents	13.335.795,37
V	Ingressos patrimonials	5.971.308,70			
VI	Alienació d'inversions reals	7.324.128,54	VI	Inversions reals	27.952.418,80
VII	Transferències de capital	9.856.931,83	VII	Transferències de capital	1.977.087,00
VIII	Actius financers	85,00	VIII	Adquisició actius financers	95,00
IX	Passius financers	13.800.050,00	IX	Passius financers	13.865.050,00
	Total ingressos	209.413.608,85		Total despeses	208.270.386,02

SEGON.- Aprovar els documents annexes que integren el pressupost municipal.

TERCER.- Aprovar les Bases d'Execució del Pressupost i els seus annexes.

QUART.- Exposar aquest expedient al públic en la forma i terminis establerts en l'art. 169 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals. En el cas que no es presentin reclamacions s'entendrà aprovat de forma definitiva sense necessitat d'adoptar un nou acord.

Hi intervé el regidor del grup municipal del PSC, senyor **Joan Manau**, que diu, en la confecció del pressupost de l'any 2011, seguim la tendència de l'any passat, on hi ha una disminució dels ingressos locals, tant provinents de l'Estat o de la Generalitat, com dels ingressos propis dels ajuntaments. Això fa que els criteris d'austeritat i racionalitat en la gestió de la despesa han de ser ben presents per definir quines són les polítiques prioritàries en l'assignació dels recursos.

El pressupost, com a màxim exponent de l'activitat política de decidir, de prioritzar, entre les moltes i diverses necessitats i demandes de les persones, i entre les moltes actuacions derivades de les condicions d'un panorama polític, que creu fermament en els serveis públics. Això és un pressupost.

Avui presentem a la seva consideració un pressupost equilibrat, però, per sobre d'això, el que més ens ha preocupat no és que sigui només un pressupost equilibrat —que ho ha de ser per Llei—, sinó que vol ser just socialment, en el qual es prioritzen les polítiques pal·liatives per ajudar a aquells ciutadans més afectats per la crisi, amb les polítiques més actives per lluitar contra la crisi, posant a disposició dels ciutadans eines de formació, que els permetin afrontar el futur amb més garanties d'èxit. Dins de la modèstia que pot ser un Ajuntament amb una crisi d'aquest abast.

També hem fet un esforç per incrementar el pressupost d'inversions, com una eina per fer front a la crisi i ajudar a la creació de riquesa i al manteniment i/o creació de llocs de treball.

En la presentació d'aquest pressupost, podríem tornar a posar de manifest que, en situacions de crisi econòmica i financera, ens veiem obligats a complir amb una Llei d'estabilitat pressupostària; però tenim el ferm convenciment que creiem que calen polítiques més expansives i caldrien polítiques més expansives, en aquests moments, de manera que els períodes d'equilibri pressupostari, no fossin necessàriament d'un any, sinó que poguessin anar més enllà d'un any, perquè l'equilibri pressupostari és necessari; però, si la frontera no fos la d'un any, ens donaria més eines a tots plegats per poder fer front a la crisi.

Fruit de totes aquestes consideracions, les línies polítiques prioritàries per al 2011 són:

- les prestacions relacionades amb els serveis socials,
- les polítiques actives de lluita contra l'atur,
- les polítiques d'habitatge social,
- i les polítiques relacionades amb l'educació i la formació.

El pressupost per al 2011 que els presentem avui és un pressupost consolidat que està format pel pressupost de l'Ajuntament de Sabadell, dels seus organismes autònoms i de les empreses de capital íntegrament municipal.

Amb caràcter previ a la presentació del pressupost al Ple, des del 12 de novembre, s'han celebrat 3 comissions informatives extraordinàries de pressupost, s'hi han aclarit les informacions que els grups municipals han requerit en aquestes comissions, i s'hi ha lliurat la documentació, així com s'hi ha contestat a les preguntes i aclariments que s'hi han fet.

El grup municipal d'EpS, el dia 15 de novembre, va presentar un document que conté les seves propostes sobre el pressupost municipal. Sobre aquest document, en la Comissió Informativa del 17, ja vaig manifestar la nostra opinió, en el sentit que, segurament, d'una lectura atenta del pressupost, hi haurà punts en els quals hi ha coincidències —jo ho he fet—, amb major o menor grau, si bé tampoc no amagarem que les posicions polítiques entre l'EpS i el PSC són molt diferents i allunyades, des de fa 10 anys. Per tant, no descobrim res de nou.

I també manifestem que el document presentat és una còpia literal del document que presenten any darrera any, sense tenir en compte que cada any és diferent i les situacions poden canviar.

Així mateix el pressupost ha estat presentat a les entitats econòmiques, veïnals i sindicals més representatives de la ciutat. I als propers dies es presentarà a sessions plenàries dels set consells de districte.

Les xifres generals del pressupost 2011. Un cop explicats els principis bàsics que inspiren la confecció del pressupost, detallem les xifres que confirmen els principis, ja que el pressupost anual és la concreció numèrica del Pla d'acció de Govern que volem fer, i constitueix una expressió quantificada, conjunta i sistemàtica dels ingressos i despeses previstos per a un exercici econòmic. Quant costa el que volem fer, i com ho finançarem.

Pressupost de l'Ajuntament, dels organismes autònoms administratius i de les empreses municipals, tret de VIMUSA, que preveu un superàvit pressupostari inicial d'1,1 milions d'euros, es presenten equilibrats quant a ingressos i despeses.

Així el pressupost consolidat d'ingressos se situa als 209,4 milions d'euros. Mentre que el pressupost consolidat de despeses és de 208,3 milions d'euros. Els ingressos corrents són de 178,4 milions d'euros, fet que representa el 85,2%; en tant que els ingressos de capital i financers són per un import de 30,98 milions d'euros, fet que representa el 14,8%.

Pel que fa al programa consolidat d'inversions per al 2011, està previst que sigui de 29,92 milions d'euros. Això, repeteixo, és el pressupost consolidat partint que hi ha Ajuntament, VIMUSA i tots els seus organismes.

Els pressupostos de l'Ajuntament de Sabadell, que és en què centrarem bàsicament en l'explicació a continuació, ja que representa més del 90% del pressupost consolidat.

Quant als ingressos, la previsió d'ingressos totals de l'Ajuntament per al 2011 és de 190,83 milions d'euros; pràcticament els mateixos que l'any passat, ja que això representa un increment del 0,41%. Si entrem en més detall, diferenciarem entre els ingressos corrents, els ingressos de capital; i aquí es podrà veure, tot i que al principi he parlat que hi havia una baixada d'ingressos, perquè hi ha aquest increment.

Els ingressos corrents estan previstos en 167,17 milions d'euros, que és una disminució d'un milió i mig d'euros respecte del 2010, fet que representa una reducció de quasi un 1%. Aquesta xifra s'explica a grans trets pels motius següents:

- Ingressos tributaris, capítols un, dos i tres, 100,2 milions d'euros, fet que representa un increment de l'1,2% respecte de l'any 2010. Aquesta variació és deguda a l'aplicació de l'increment de les ordenances fiscals, un 2%, i a una reducció de les previsions de l'Impost sobre construccions, així com d'altres taxes relacionades, fruit de la situació de crisi del sector immobiliari.
- En segon lloc, transferències corrents, capítol quatre, 65 milions d'euros, que representa una reducció del 3,18%. Aquesta disminució ve en part causada perquè l'any passat hi havia una previsió de 4,4 milions d'euros del Fons Estatal d'Inversió, per finançar despesa corrent de caràcter social, i aquest any no disposem d'aquests recursos.
- Pel que fa a les previsions del Fons Complementari de Compensació, són cap al 2011 hi ha un increment de 2,5 milions d'euros, un cop ja descomptat el 0,92 milions d'euros que hem de retornar de la liquidació del 2008. Cal tenir en compte que aquesta situació es repetirà en els propers anys, ja que el Govern va determinar que l'escreix que ens havia avançat l'havíem de retornar en cinc anys.
- Pel que fa a les transferències finalistes per part de la Generalitat de Catalunya, de la Diputació o de l'Unió Europea, hi ha petites variacions que no són significatives.
- I en tercer lloc, pel que fa a la resta d'ingressos corrents, el capítol 5, ingressos patrimonials, 1,95 milions d'euros. Hi ha una important reducció del 24%, fruit de la disminució de les previsions d'ingressos, per interessos derivats de la col·locació de puntes de tresoreria, i perquè part dels dividendes a cobrar per les accions que té l'Ajuntament ja s'ha avançat el seu pagament aquest any.
- Els ingressos de capital, amb una previsió, són ingressos per fer front a inversions, amb una previsió per al 2011 de 9,8 milions d'euros. Té un increment de 2,4 milions d'euros respecte del 2010. I és aquest increment en les inversions que fa que el pressupost total, sumant l'ordinari i inversions, sigui lleugerament superior al de l'any passat.
- Els ingressos financers són el finançament que l'Ajuntament rep via nou endeutament, i aquest any serà de 13,8 milions d'euros. Així després de la modificació del Reial decret que permet que els ajuntaments que estem sanejats financerament puguem continuar demanant crèdit, podrem fer front a les inversions, com cada any amb el crèdit habitual, respectant la Llei d'estabilitat pressupostaria; per tant demanem el que amortitzem.

I aquí voldria recordar que va ser l'Ajuntament de Sabadell i el seu alcalde que van tenir una important negociació, encapçalar una important negociació, amb el Ministeri d'Economia per tal que no es tractés tots els ajuntaments per igual. I això va fer que s'establís que aquelles entitats municipals que el seu endeutament viu no superés el 75% dels ingressos corrents podríem concertar noves operacions de crèdit per a l'any 2011.

I per tant, amb aquest crèdit per a l'any que ve, més l'extraordinari de 20 milions que vam demanar aquest any, el deute de l'Ajuntament representa tot i això un 63,55% dels

ingressos corrents previstos. Per tant, continuem més de deu punts llargs per sota del topall màxim del 75%, marcat per l'Estat com a criteri de prudència.

Un cop analitzats els ingressos, passem a les despeses, amb els criteris polítics que he anomenat al principi,:

- El pressupost de despeses corrents i de capital per al 2011 és, per tant, de 190,83 milions d'euros. Igual que el d'ingressos, per tant, està equilibrat.
- Les despeses corrents i les despeses financeres, conjuntament, sumen 167,1 milió d'euros, fet que representa una reducció d'1,5 milions, com ja he dit abans respecte al 2010; el que passa amb els ingressos ho hem de traslladar a les despeses.

Aquí s'ha fet un esforç de racionalització i reducció de la despesa, en la confecció d'aquests pressupostos, a fi d'adequar-nos a la realitat econòmica financera que estem vivint, i al compliment del Pla d'austeritat aprovat pel Ple del 22 de juny d'aquest any, que va presentar el Govern municipal.

En aquest sentit voldria destacar que els despeses de personal, es redueixen en un 2,8%, abans d'aplicar la reducció de sous prevista en el Reial decret 8/2010. I les despeses de compra, béns i serveis, s'han reduït en un 1,95%. El que hem fet és pressupostar les despeses de personal com si no existís el Reial decret. Per tant, la disminució és directament conseqüència de l'aplicació del Pla d'austeritat, i posteriorment aplicarem el Reial decret, i, per tant, encara hi haurà més estalvi afegit, que és el que servirà per amortitzar crèdit, tal com preveu el Reial decret.

També cal destacar que el conjunt de despeses per temes de relacions institucionals i/o difusió també ha tingut una reducció important. Pel que fa a les prioritats de despesa, aquestes, com ja hem dit abans, s'han orientat a potenciar aquelles actuacions que ens permeten ajudar els ciutadans que estan sofrint de manera més rigorosa una situació de crisi com són les polítiques assistencials de serveis socials o bé les polítiques actives, que es duen a terme des de promoció econòmica, i també de formació de les futures generacions, que realitzen des d'Educació.

Per tant, pel que fa a despesa corrent, en aquests àmbits, es destinen els recursos següents:

- Serveis socials, 15,26 milions d'euros, el 9,2% del total,
- Promoció econòmica, 7,68 milions d'euros, el 4,6% del total,
- Educació, 14,64 milions d'euros, el 8,8% del total.

Sense descuidar altres àmbits que són també obligacions com a Administració local com ara:

- la recollida i tractament de residus i neteja viària, 23,2 milions d'euros, 13,87% del total,
- manteniments de la via pública, 13,83 milions d'euros, 8,27% del total,
- seguretat ciutadana, 12,73 milions d'euro, 7,63% del total.

El pressupost d'inversions per al 2011 és de 23,6 milions d'euros, que això, com ja he dit anteriorment, representa un increment de 2,3 milions d'euros respecte al de l'any 2010. Aquest és un fet que vull destacar, ja que en un any de crisi el fet de poder mantenir o fer créixer el pressupost d'inversions és un estímul, dins de les lògiques limitacions que tenim els ajuntaments, per ajudar a la sortida de la crisi, mitjançant la creació de riquesa i la creació de manteniment de l'ocupació.

Del pressupost d'inversions destaca per sobre d'altres l'actuació estratègica del Centre d'Empreses de Can Roqueta, amb una dotació de 4,7 milions d'euros. Aquesta és una aposta ferma per les polítiques actives contra la crisi, ja que és posar els elements perquè la col·laboració públic/privat permeti que els emprenedors tinguin un lloc on iniciar la seva activitat, i ajudar a la creació de noves activitats econòmiques, que han de tenir com a resultat final la creació d'ocupació.

Una altra despesa important són els 4,7 milions d'euros per la compra de sòl, que després ha de servir per construir-hi espais o equipaments públics o bé habitatges de protecció oficial.

Altres previsions també significatives del programa d'inversions són els 3 milions d'euros per a la instal·lació de recollida pneumàtica, els 3 milions d'euros per a la millora hidràulica del torrent dels Gorgs, els 2 milions d'euros per al complex Sabadell Olímpia, i l'1,5 milions d'euros per al manteniment de fermes dels carrers.

També cal tenir en compte que hi ha altres previsions que, si bé el seu import és menor, són les que ens permetran acabar i posar en funcionament l'any 2011 una sèrie d'equipaments, prou necessaris i significatius per a la ciutat, com ara la Biblioteca de Ponent, l'Espai per a Gent Gran de Vila Alexandra, el Centre Cívic de Torre Romeu, o el Centre Cívic de Can Llong Castellarnau.

Per tant, és un pressupost que en un moment de crisi, amb una reorganització interna, i no tenint els recursos que teníem l'any passat de 4,4 milions d'euros per destinar a serveis socials i promoció econòmica, hem aconseguit que aquests serveis mantinguin o incrementin el seu pressupost; i, a més a més, incrementar lleugerament les inversions, també apostant per projectes estratègics de futur, al mateix temps que en el capítol 1 aconseguim una reducció de la despesa d'un 2,80%, que representa 1,7 milions d'euros, que és prou important i significatiu d'aplicació del Pla d'austeritat.

Hi intervé el regidor del grup municipal d'ERC, senyor **Magí Rovira**, que diu, aquest és el quart pressupost del mandat, el de final del mandat, i estem en unes circumstàncies, evidentment, marcades per la crisi econòmica, i, per tant, per una manca d'ingressos.

A mi m'agradaria contextualitzar aquest pressupost, i la meua intervenció dins d'aquest marc. Perquè ara, evidentment, no hi ha diners per a res, no es poden fer inversions, no podem canviar res, perquè estem en crisi, les qüestions són limitades... Tot és així.

Però venim d'on venim. Venim de temps de vaques grasses, on no hem fet allò que creiem nosaltres —ja els hi vam demanar repetidament— que havíem de fer i podíem fer. I ara el resultat és que estem, doncs, sense equipaments com ara un hotel d'entitats. El mes passat hi havia una proposta concreta, i suposo que assumible, que també es va

votar que no per part de l'equip de Govern, una proposta del grup EpS. Des d'ERC ho hem demanat a cada pressupost. En aquest, sincerament, ja no ens hem molestat a plantejar-ho, perquè no ens diguin entre d'altres coses que cada any demanem el mateix.

Tampoc no ens hem molestat a plantejar una solució pel tema dels assajos de castellers, una millora del local, trobar una solució definitiva per a ells; a més amb una setmana que hem tingut, doncs, la declaració dels castellers com a bé patrimonial i immaterial de la humanitat.

Però tot això evidentment ja no són moments de plantejar-ho, perquè estem en època de crisi, les prioritats són unes altres, i ja no ho podem fer. No ho hem fet fins ara, ja no ho farem en aquest mandat. A veure si al que ve, al mandat proper, hi ha més sort i es canvien les prioritats.

Jo li diria que hi ha algunes d'aquestes inversions, per exemple el Centre d'Empreses, en el qual hem discrepat sempre sobre qui l'havia de fer, però no com a objectiu; però trobem en general que hi ha en aquest pressupost, quan no hi ha diners, s'hi ha de posar més imaginació. I vostès han anat a fer els mínims.

Jo també li voldria dir una cosa, perquè no sé si vostè explica una cosa i els números ens n'expliquen una altra, però els seus gràfics, per exemple, ens marquen que en Salut i Serveis Socials hi ha hagut una disminució de recursos. De 18 milions 133 mil euros, passem a 17 milions 786 mil euros. Vostè ens diu que hi ha creixement en Serveis Socials, en Educació i en temes de lluita contra l'atur. El que passa és que tampoc no ens diuen que hi ha un creixement en Esports. En èpoques de crisi no entenem aquesta prioritat, no l'entendem de cap manera. Hi ha un decreixement importantíssim en Cultura, no hi ha inversions significatives en Cultura, i hi ha un decreixement en altres programes importants, de Joventut, per exemple, en temes que avui en dia la joventut està passant unes dificultats extremes, sobre el conjunt de la població. I tot això dins d'un pressupost que, si em permeten, nosaltres li trobem a faltar una mica d'imaginació.

És un pressupost en època de crisi, i quan no hi ha diners s'hi ha de posar més imaginació. I la veritat, estem segurs que dels més de, passada la rebaixa, 1.200 treballadors municipals han sortit idees, han sortit propostes, que no s'han vist reflectides al pressupost, suposem que per manca de voluntat política. No ens creiem que no hi hagi més propostes del mateix cos de tècnics municipals, que sabem que treballen, i treballen bé, i, en canvi, no ens han arribat aquí.

A vegades no és només una qüestió de diners. Per nosaltres aquest pressupost és pobre; però no és pobre per un tema de crisi, és pobre d'esperit.

Hi intervé el regidor del grup municipal d'EpS, senyor **Isidre Soler**, que diu, vagi per endavant la nostra desaprovació pel fet d'haver-nos lliurat amb tant poc temps la documentació necessària per estudiar el pressupost. Els primers documents, fa just 10 dies; i el gruix de la documentació, tant sols en fa 5. Dimecres passat.

Ni han tingut cap interès perquè estudiéssim el pressupost, ni han tingut la més mínima voluntat de diàleg, ni han donat cap tipus de resposta a les nostres propostes al

pressupost, ni a les de les balances fiscals, que els vam fer arribar el 25 d'octubre. Són uns veritables ni-ni en aquest sentit.

Nul interès, nul diàleg. Aquest és el seu estil. Suposem que ja tindran garantit el vot favorable del PP, i amb això ja en tenen suficient. No han intentat en cap moment assolir un pressupost integrador de les diferents sensibilitats.

També hem de denunciar el que considerem una mala pràctica de la gestió pressupostària, que s'ha convertit en habitual. El desviament excessiu entre el pressupost inicial i final a partir d'unes previsions inicials a la baixa, que els permet modificar el pressupost al marge del debat polític.

No és que vostès no coneguin els pressupostos. No és que no tinguin la informació amb antelació i facin uns pressupostos prudents, sinó que utilitzen aquesta estratègia per fer i desfer en funció dels seus interessos.

Si a l'any 2003 la diferència entre el pressupost inicial i el final era del 5,5%, s'ha anat incrementant fins que avui en dia aquesta diferència és de més del 62%. I això, senyor Manau, és opacitat.

Per tant, per a l'EpS, la seva proposta pressupostària és poc creïble. No ens podem creure un pressupost que gestiona els recursos municipals amb tan poca transparència. Però un any més, estem davant d'uns pressupostos que no són els que Sabadell necessita, i menys per afrontar la nova i llarga situació econòmica. Uns pressupostos continuistes, perquè vostès continuen des de fa 12 anys amb la mala gestió de l'economia municipal.

Tots els ingressos continuen, i avui més que mai, totalment compromesos per la pròpia maquinària municipal. Si a l'any 2008 les despeses de personal eren del 26,8, ara són — al 2008, a l'inici de mandat, eren del 26,8—, ara són del 31,2. Les de venda i serveis eren del 34,3, ara són del 35,3. Les transferències corrents han passat del 10 al 11,8. En canvi, el capítol d'inversions ha passat del 16,6 al 12,1.

Per tant, un any més no hi ha capacitat d'invertir, perquè no hi ha capacitat de reduir les despeses corrents, ni d'aconseguir més recursos d'altres administracions. Malgrat el que diuen i els titulars que han fet, vostès no ens presenten uns pressupostos basats en veritables criteris d'austeritat. Vostès no practiquen l'austeritat per convicció, simplement rebaixen costos per obligació. No canvien el model i es limiten a disminuir la despesa llimant una mica tots els departaments.

És cert que rebaixen costos en personal, rebaixant part de la subestructura de directius que havien creat innecessàriament. Eliminen tres comissionats i quatre caps. Decisió que celebrem, perquè és el que veníem reclamant any rere any: reduir el personal directiu de confiança i confiar en els tècnics de la casa.

També ens diuen que han rebaixat despeses destinades a la imatge i la comunicació del Govern. Benvinguda sigui també la rebaixa, malgrat que vostès continuaran gastant diner públic per propaganda, des de partides, des de les partides que siguin. Vostès no tenen cap inconvenient a gastar dia sí, dia també, una pàgina sencera al diari, que costa

1.600€ per dir que les obres avancen a bon ritme, o bé per desinformar el públic en el tema de la transparència.

En canvi, el que no han rebaixat és el cost de la repartidora de subvencions, ni les despeses prescindibles, com ara els 230.000€ anuals per mantenir les flors en els fanals. Ni els 100.000€ anuals del Sabadell, Actual, etc.

Senyor alcalde, senyor Bustos, porten, portem 12 anys reclamant uns pressupostos destinats únicament a satisfer les necessitats reals de les persones, a la millora dels serveis i a la inversió en temes estratègics, que portin valor a la ciutat.

Un any més, totes les despeses se'n van en personal, serveis i manteniments. Uns serveis que evidentment s'han d'oferir, i que costen molts diners; però costen molts diners gràcies, en bona mesura, a la seva política d'externalització. Pràcticament no queda cap servei municipal que es realitzi des de la pròpia estructura municipal. Pràcticament tots es gestionen en concessió, amb la qual cosa el seu cost és necessàriament més elevat, perquè no hi ha cap empresa que tingui per objectiu fer beneficència i renunciar als beneficis. Si una part d'aquests serveis es realitzessin des de l'estructura municipal, la factura seria més baixa i tindríem més recursos per a altres necessitats.

Però ens preocupa principalment, i evidentment no compartim, la baixa que han efectuat a l'Àrea de Serveis a les Persones, contràriament al que vostè ha dit. En concret, Serveis Socials baixa un 1,6. Igualtat a la dona un 19,3. Joventut baixa un 14%. Convivència un 8%. Cooperació baixa un 23,3%. També ens preocupa la baixa de l'11% del programa de Cultura amb una disminució de gairebé un milió d'euros. Uns programes que necessiten més atenció i més recursos que mai, però per als quals vostès no hi posen prou diners.

En canvi sí que tenen diners per destinar a Esports. 673.000€ més que al 2010. O tapar els forats d'equipaments deficitaris, com ara Fira Sabadell, amb 400.000€ O la pista coberta d'atletisme, de moment 140.000€

Si analitzem el programa d'inversions podem constatar el que esmentàvem anteriorment. Un any més, no hi ha capacitat d'inversió i sense inversió estratègica la ciutat queda estancada.

Si restem les partides d'adquisició de mobiliari, de reposició d'equips i de manteniments, només queden tres partides pròpiament d'inversions: el Centre d'Empreses de Can Roqueta, 4,7 milions, cosa que compartim; el Centre Cívic de Torre Romeu, 900.000€ i l'Olímpia, 2 milions d'euros. I aquí hem de dir que lamentem que pràcticament l'única capacitat d'aconseguir inversió, sigui per un projecte tant negatiu per Sabadell com ara el de l'Olímpia, que acabarà amb l'ús públic d'unes instal·lacions que són de tota la ciutat, i que vostès han decidit cedir-les per a l'ús privatiu durant 50 anys a una entitat privada, com és la Federació Catalana de Futbol.

Aquestes són les formes de gestionar la ciutat, posant els interessos privats per davant de la ciutat. Tinc el conveni aquí, senyor alcalde, si no el coneix, l'hi ensenyo.

En canvi, no hi ha hagut ni un euro per evitar que el patrimoni històric d'aquesta ciutat acabi caient. Ni un euro, tampoc, per eliminar d'una vegada les barreres arquitectòniques del Conservatori. Igual que fa temps que ja no es destina un euro a comprar sòl públic, més enllà del que són les expropiacions obligades.

Com pensen afrontar els grans projectes que han anunciat abastament, com ara el Museu, el complex museístic, si no hi ha capacitat per obtenir recursos ni propis ni externs?

Com pensen donar forma al faraònic projecte de Ciutat de la Música? O donarem per perduts els 3 milions d'euros que ha costat el projecte? O és que ja han renunciat a aquest projecte, senyor Manau? Ens agradaria que informessin la ciutat d'aquest tema.

Una vegada més, els hem fet arribar les nostres propostes, de les quals en faré un breu resum. Reduir el 10% els sous dels càrrecs electes i del personal eventual de direcció. Eliminar la resta de comissionats i que les seves funcions les assumeixin els regidors i els caps d'àrea. Suspendre el programa de propaganda institucional. Reduir dràsticament els ornaments florals. Reduir els estudis externs. Implantar un veritable pla estratègic energètic d'aigua i telefonia. Suspendre els convenis de la caserna de la guàrdia civil i del castell de Can Feu. Suspendre el projecte de l'Olímpia, i transformar Fira Sabadell, en un viver d'empreses. Etc.

També els hem fet arribar un seguit de propostes per millorar prestacions de serveis socials, així com algunes inversions que considerem prioritàries. Eliminar les barreres arquitectòniques del Conservatori i de la plaça de les Termes. Actuacions per evitar la degradació dels elements patrimonials, com el Molí d'en Torrella, el Vapor Llonch, la masia de Ca n'Oriach, la masia de Can Llong i les naus de llevant del Vapor Pissit.

Unes propostes que haguessin significat un estalvi considerable i un canvi de tendència en la gestió pressupostaria, però vostès no han mostrat ni el més mínim interès. Vostès no han escoltat mai les propostes de l'EpS. Durant 12 anys no han fet mai cas del nostre reclam, perquè canviïn la gestió pressupostaria d'esquena als interessos de la ciutat, malgrat hi hagi despeses que finalment han hagut de rectificar. Han estat 12 anys reclamant que deixin de gestionar els recursos de l'Ajuntament com si es tractés d'una màquina electoral permanent i els gestionessin pensant en les necessitats del present i també del futur de la ciutat. No esperin, doncs, el nostre suport als seus pressupostos.

Hi intervé el regidor del grup municipal del PP, senyor **Jordi Soriano**, que diu, una vegada més, estem davant de pressupostos, però jo diria que aquesta possiblement sigui la primera vegada que podem considerar atípica. Atípica per diferents motius. Una, i si m'ho permeten començaré, normalment, quan debatem el tema de pressupostos, sempre, prèviament, diem quin temps necessitarem per debatre aquest temps i sempre es pacta un temps, més enllà del que són els plens ordinaris. Jo diria que en aquest cas, pràcticament, per parlar del pressupost que tenim aquest any, doncs, ho haguessin pogut fer amb poca estona, perquè és un pressupost, que, si bé és cert que té modificacions, és un pressupost que a diferència d'altres anys, que d'una manera o altra podíem pensar en inversions, podíem pensar en recursos externs, aquest any he de dir que, des del nostre punt de vista, és un pressupost on realment l'Administració Local s'ha quedat autènticament sola. És a dir, és un any on l'Administració Local ha de fer front a tot un

2011, amb els seus recursos propis. És cert que hi ha uns ajuts externs, però a diferència de l'any 2010, per exemple en capítol 7, si no m'equivoco, pràcticament es van ingressar uns 6 milions d'euros per diferents conceptes, de fons de cohesió, Generalitat, Diputació, etc., que aquest any aquests 6 ja no hi seran.

Òbviament, n'hi ha d'altres, com pot ser el tema de la federació de futbol, amb els seus 2 milions, etc.; però sí que és cert que això ens coarta moltíssim, i, per tant, ens limita únicament i exclusiva, com aquell que diu, jo crec que és així, els nostres ingressos.

S'ha parlat que hi ha hagut tres trets bàsics que són els que s'han tingut en compte, que ha estat el tema Serveis Socials, el tema Educació i el tema de promoció econòmica. Aquest és un tema que, malgrat les particularitats de la nostra formació, que sembla que sempre s'ha dit que defensem més el interès empresarial, hem manifestat, en diferents ocasions, la nostra preocupació pel tema Serveis Socials.

I dic que l'hem manifestat, doncs, perquè, malauradament, cada vegada són més les persones que han de recórrer en aquest tema. Aquest veiem que és un punt que es manté amb un lleuger... amb una diferència petita en relació l'any passat. És un tema que d'entrada tampoc no teníem clar si es mantindria o no, pel fet que el desaparèixer aquests 4 milions que els FEOSL ens permetien destinar aquí, enteníem que es produiria aquest buit de 4 milions. Veiem que ha estat una part de les afortunades, en aquest aspecte, i agraïm que, d'alguna manera o altra, no s'hagi produït aquesta davallada, dins del que és serveis socials, en aquest aspecte.

Promoció econòmica. Entenem que aquí és on aquests trets bàsics... Una banda Serveis Socials i Promoció Econòmica. Creiem que de cara al 2011 la situació econòmica que tindrem és una situació que ens obligarà a fer front primer a prestacions de serveis socials i segona a alternatives a la gent, perquè puguin muntar activitats, tinguin un futur, i que, d'una manera o una altra, no defenguin sempre les administracions.

Per tant, entenem que aquí l'aposta havia de ser per Promoció Econòmica. Esperem que aquesta aposta realment sigui la que ajudi moltes de les persones a tirar endavant i no hagin de dependre de l'Administració Local, perquè, si no, sí que llavors la nostra preocupació, quant a que la partida de serveis Socials se'ns pugui quedar curta, es veuria refermada. Per tant, no és que diguem: "Home, ens sembla molt bé perquè va cap al sector d'economia"; però sí que entenem que el sector economia és el que s'ha de complementar molt amb Serveis Socials i evitar que tinguem aquesta disparada.

Per tant, no tenim res a dir en aquest aspecte. Sí que en ingressos, d'alguna manera o altra, hi ha unes partides que puguen, com ara és el tema de bens immobles, activitats econòmiques. Hem vist que hi ha un increment de 200.000€ Esperem que aquesta partida és petita perquè passem de 6,7 a 6,9, per tant, entenem que és una partida conservadora; però tant de bo es complís, perquè, d'una manera o altra, voldria dir que tenim una mica de reactivació dintre de la nostra activitat empresarial a dins de la ciutat, i això, sens dubte, seria bo.

I per altra banda, doncs, malauradament, el tema de l'Impost sobre construccions/obres és el que ens ha produït una davallada tant important en la despesa d'ingressos i entenem que també això és fruit que, d'una manera o altra, hi ha hagut també una sèrie de departaments on s'ha hagut de reduir la despesa.

Abans ens comentàvem el tema d'esports. Nosaltres sí que entenem que hem de reduir despeses i ho hem manifestat en més d'una ocasió, però sí que en aquests moments, precisament, hi ha unes àrees, on entenem que també són bàsiques, i que potser podem discrepar amb alguna formació, que és en el tema d'esports, en el tema de Cultura, en el tema del Lleure.

En moments de situació econòmica delicada, precisament, aquestes són les àrees que, d'alguna forma o altra, ens han de tenir ocupada la nostra gent jove i la nostra gent gran.

I si parlem de pressions fiscals, parlem de situacions econòmiques delicades, sí que el que hem de fer és, òbviament, donar sortida en aquests temes. Per tant, entenem que, dintre del pressupost, era coherent que es tinguessin en compte aquests temes.

I, per altra banda, en el tema inversions, és obvi que s'ha reduït. Ens agradaria que no hagués estat així; però, bé, entenem que el tema de Can Roqueta és un tema que té que donar continuïtat a la nostra ciutat, amb el que sempre hem estat comentant de l'ampliació del teixit empresarial industrial. Són 4,7 milions d'euros, en aquest aspecte, i, per altra banda, sí que podríem dir que en aquest moment seria potser qüestionables si el fet de la compra del sòl seria necessària o no, en aquest cas, aquesta inversió dels 4.770.000€ que crec que són... Parlo una mica de memòria.

Però, per altra banda, també hem pogut veure la problemàtica econòmica que té la gent jove a la nostra ciutat, quant al tema de vivenda. Per tant, no és que correspongui de forma poder tant directa a l'Administració Local, però sí que, d'alguna manera o altra, veient la situació que tenim dels organismes externs, amb tot el que serà la problemàtica de vivenda, i les poques ajudes que hi haurà, entenem que en aquest cas, podem acceptar com a vàlida aquesta compra de sòl, que en moments de crisi pot sorprendre; això sí, tenint en compte que vagi realment destinada a, com s'ha dit abans, a la creació de vivenda, i a una creació de vivenda, que, d'una forma o altra, vagi a un determinat tipus de públic, que es trobarà amb dificultats per accedir-hi.

I el que sí que hem de lamentar, tot i això, dins del que estàvem parlant, que, en moments de crisi econòmica, la gent el que necessita són alternatives d'esbarjo, és el fet de la reduïda... La reducció que s'ha hagut de fer en el tema de les associacions. Dèiem que és un tema que possiblement afecta l'Àrea de Cultura, perquè, per altra banda, sí que aquests dies també hem notat un cert desencís per part d'algunes associacions, quant a les subvencions que han rebut aquest any. Fins i tot algunes d'elles ens deien que possiblement han declinat la recepció d'aquesta subvenció, perquè pràcticament l'import que rebien era inferior a tot allò que els podia comportar en el moment que haguessin de fer les corresponents factures, etc., per aquesta subvenció.

Per tant, me'n vaig una mica al nostre començament. Dèiem que és un pressupost per a nosaltres atípic pel que els deia abans, perquè és un pressupost, on, ja ho he dit, l'Administració es queda sola davant de les necessitats que s'hauran de fer al 2011. No tindrem crec possibilitats de recórrer ni a Govern de l'Estat, ni a Govern de la Generalitat, ni a Diputacions, ni a Fons, en aquest cas, perquè hi hagi ajuts especials, i, per tant, insisteixo, no és el pressupost, com ha dit abans el portaveu d'ERC, que la ciutat de Sabadell es mereixi, estem d'acord en aquest tema. No és el pressupost que es mereix la ciutat, no és el pressupost que a nosaltres ens agradaria, no és possiblement el

pressupost que nosaltres hauríem fet, en aquest moment i en altres; però sí que entenem que és el pressupost que en aquest moment hem de començar a moure'ns amb aquest. I, per tant, vagi per endavant que li darem el nostre suport.

Hi intervé la regidora del grup municipal ICV-EUiA, senyora **Carmen Garcia**, que diu, molt bon dia a tothom. Senyor Magí Rovira, tranquil que m'ha semblat que vostè deia unes coses molt diferents a les del senyor Soriano. Com que sempre acaba dient que està d'acord amb vostè, que sàpiga que el nostre grup em sembla que ho ha entès bé.

Bé, nosaltres aquest pressupost... També, evidentment, s'ha de contextualitzar. És el darrer pressupost d'aquesta legislatura. És un pressupost que es compartirà entre, bé, el grup de Govern en aquest moment i el que a partir del mes de maig pugui sorgir, pot ser el mateix o no, i, per tant, són pressupostos sempre que es consideren com a pressupostos de transició.

Bé, nosaltres no hem dit públicament encara, ara és el primer moment, què farem o no farem amb aquest pressupost. Ja avanço que no hi donarem suport. Però dic que no hem dit res públicament, i que lamentem que sí que —perquè ho vaig sentir jo, personalment a la Ràdio, la ràdio pública d'aquesta ciutat—, que ja es donava per suposat que cap dels grups, excepte el PP, m'imagino, donaria suport a aquest pressupost.

Nosaltres som un grup seriós, i el que hem fet, igual que la resta, m'imagino, el que hem fet, és estudiar-nos el que tenim. El que tenim és la proposta per una banda del Govern, de pressupost. També hem demanat, vam demanar a la Comissió Informativa l'estat d'execució del pressupost. Un estat d'execució que se'ns ha donat amb data fins a data 11 del 10. I també ens hem repassat les actes, les actes del Ple, dels dos Plens, l'ordinari i l'extraordinari, de l'any passat, precisament, de pressupost.

Sempre insistim que l'estat d'execució és fonamental, perquè ens dóna pistes de com s'està aplicant i gestionant, i també perquè ens diu si ens vam equivocar o no ens vam equivocar, sobretot, fonamentalment, en el que respecta a previsió d'ingressos.

Recordo, per tant, que el nostre grup va presentar quatre al·legacions als pressupostos de l'any passat. Dèiem que estàvem maquillats, que no s'ajustava a la realitat econòmica, que es feia una previsió d'ingressos a l'alça, tant sols per quadrar el pressupost i que no compartíem, sobretot, la previsió d'ingressos que es feia de l'ICIO, ni més ni menys, una previsió de 5 milions d'euros.

Qui tingui interès pot repassar les actes i llegir les respostes del Govern en aquell moment. Sincerament no tenen desperdici. Sobre l'ICIO i l'estat d'execució, en parlaré més endavant; però tant sols ara avanço que, en data 11 d'octubre, els drets nets reconeguts eren tant sols 1.446.000€ Certament fins als 5 milions queda molt per endavant. També és veritat que queden dos mesos, ja ho sabem, i també els diem al Govern que si en dos mesos vostès aconsegueixen arribar als 5 milions, mereixeran no el premi a la transparència, no!, sinó el premi als jocs de màgia.

Abans d'entrar a l'anàlisi del pressupost, també volem deixar palès, un cop més, què hauríem fet nosaltres en cas de estar governant.

En primer lloc, hauríem fet els deures, ja anteriorment al moment actual, fent un esforç real i autèntic de racionalització de la despesa, i aprofundint, més que mai, en les criteris d'eficiència i d'eficàcia.

Això s'hauria concretat en elaborar un pressupost en base zero, detallant per programes i accions tot el pressupost i partint de la nova realitat socioeconòmica. En aquest cas hauríem pres una actitud políticament responsable, sobre si són absolutament prescindibles, o no, cadascuna de les despeses actuals. L'actitud valenta, responsable, generosa, no és la de rebaixar per igual les partides, totes, o incrementar algunes d'elles. Avui això ja no és suficient.

No ens podem permetre aquesta llicència. El que cal és pensar i decidir quins serveis s'haurien de prescindir, o fins i tot, sacrificar. I ho dic perquè ho he fet allà on tinc possibilitat de responsabilitat.

L'actuació lineal en la despesa és tant injusta com l'actuació lineal amb els ingressos. Ni tot és igual de prescindible, ni tothom pot pagar la mateixa quota, la mateixa taxa o el mateix preu públic. Creiem que hem perdut, de nou, l'oportunitat de demostrar que són un Govern socialista, governant, per tant, un pressupost amb criteris d'equitat, amb criteris de cohesió social.

I començo per dir que la primera reducció, que vostès haurien hagut de fer, i demostrar que són valents, i no tant sols dir que redueixen els càrrecs eventuais, és plantejar-se si no han de reduir algunes de les dedicacions exclusives dels regidors del Govern. Sobretot perquè, en alguns casos, clama al cel, senyor alcalde.

Ens han presentat un pressupost continuista, un pressupost per sortir del pas, per arribar fins a les eleccions municipals, un pressupost que no els generi problemes ni conflictes ni malestar. Han fet el pressupost que li convé a l'equip de Govern, no a la ciutat.

Feta aquesta introducció, faré un repàs de la part dels ingressos. Després, al segon torn, parlaré de la part de les despeses.

Ens presenten un pressupost amb un increment del 0,41, respecte del 2010. A la pràctica significa una davallada del 0,9 en el pressupost ordinari, i un increment del 10,77, en el pressupost de capital i inversions.

No veiem clar, de cap manera, que els ingressos ordinaris puguin ser pràcticament idèntics als que es van pressupostar per al 2010. És inqüestionable que tots els ajuntaments —vostè també ho ha dit, senyor Manau— veuran reduïts els seus ingressos, tant en transferències a la Generalitat, amb els ingressos també relacionats amb serveis que presta el propi ajuntament, i també una reducció d'ingressos provinents de l'activitat immobiliària.

No ens creiem, per tant, aquesta hipòtesi d'iguals ingressos —pensem que és la tàctica del maquillatge pressupostari— per quadrar ingressos i despeses. Per exemple, els impostos directes, els incrementen en 2,95. Pot haver, no diem, un increment lleuger en l'IBI, però no pensem el mateix daltres impostos. Com poden justificar un increment de més de 200.000€ en l'Impost de circulació?

L'any 2010 van pressupostar 12,7 milions, i al 11 del 10 s'han reconegut 11,7. El més raonable seria fer una previsió per al 2011 de 12 milions d'euros. Per tant, aquí ja veiem inflats 900.000€ Pel que fa a l'IAE, l'execució a l'11 del 10 ha estat de 6,3. Vostès van preveure 6,7 i ara encara preveuen més: 6,9. També pensem que aquí hi ha més de 500.000€ inflats. Tant sols en aquests capítols ja apuntem més d'un milió i mig de milions d'euros de previsió d'ingressos que no compartim, que no és realista.

Si parlem de l'ICIO, l'any passat vam preveure 5 milions, parlaven de l'Ikea, etc. No ho dubtem, però evidentment encara això no ha arribat. Van dir que era extremadament optimista. En data 11 del 10 ja he dit que el que s'ha reconegut com valors és 1,5. Molt lluny d'aquests 5 milions.

Doncs bé, aquest any ens fan una previsió de l'ICIO, amb una reducció del 24%, certament. 3,8 milions, però continuem pensant que això és extremadament optimista, i que estan inflant al voltant d'1,8 milions d'euros.

Les partides dels capítols 3 i 4 tenen una previsió més realista, però cal mencionar algunes que també clamen al cel. Les taxes per llicències urbanístiques. L'any passat van fer una previsió de 670.000€, a 11 del 10 hem recaptat 460.000. Podem acabar l'any al voltant de mig milió. Ara, per aquest any, fan una previsió de 600.000. Continua sent molt elevada.

La retirada de vehicles, de la grua, a 11 del 10 s'han ingressat 0,4, no arriba ni al mig milió, vostès van preveure 1.200.000€, doncs, per al 2011 es torna a fer una previsió d'1.200.000€ Actuarà la grua al 2011 el doble que al 2010? I en ple any electoral? No és creïble. Per tant aquí hi ha més de 600.000€ inflats

L'obertura d'establiments: 300.000€ que nosaltres pensem que són inflats. Els parquímetres, el mateix. S'han ingressat 1,3 milions a 11 del 10. Podríem arribar fins a 1,7. Ens preguntem per quina raó pressuposten 2,35 milions d'euros per al 2011: 700.000€ inflats. L'ocupació pública, exactament igual. Les multes de trànsit, van preveure 3.800.000€ a 11 del 10 s'han reconegut 2,4. Doncs, bé, per al 2011 encara pressuposten més, 3.926.00€ Miri, o està inflat en més de 700.000€ o Sabadell, entre la grua i les multes de trànsit, l'any 2011, millor que ningú, que cap foraster ens visiti, i els de casa millor que no surtin de casa.

Possiblement és una política efectiva per reduir el trànsit i nosaltres en aquest sentit els felicitem si aconseguim això, però pensem que la ciutat i els ciutadans no s'ho mereixen.

Se m'acaba el temps d'aquests únics 10 minuts que tenim en aquesta primera i hem de dir que pensem que hi ha més de 6 milions d'euros inflats en el que és els capítols d'ingressos. I creiem que això és un maquillatge d'aquest pressupost, perquè això afectarà clarament i de manera rotunda el que és la despesa.

És un pressupost... O bé vostès ens aclareixen d'on surten aquestes previsions d'ingressos o no és creïble. És un pressupost que, només per aquesta qüestió, invalida realment el que després, al segon torn, parlaré de les despeses i demostraré que això senzillament és impossible.

Hi intervé el regidor del grup municipal de CiU, senyor **Carles Rossinyol**, que diu, el divendres passat, a vostè, al seu programa de ràdio *Fil directe amb l'alcalde* va dir que no esperava que l'oposició doni el seu suport als comptes del 2011.

Suposo que el deu haver sorprès molt l'opinió i el suport que rebrà del PP, perquè, o una de les dos, o no és oposició o a vostè l'ha sorprès molt i no hi contava.

I després d'això va afegir ampul·losament que el govern elaborarà uns pressupostos no pas pensant en l'oposició, sinó pensant en allò que necessita la ciutat.

Doncs, bé, escolti, pensant precisament en els interessos de la ciutat, CiU no podem donar suport al projecte de pressupostos que avui ens presenten.

A part de... Però el PP suposo que també la sorprès, o no? No. Ja m'ho imaginava perquè potser no és oposició.

Bé, doncs, continuant amb el tema. Nosaltres més enllà de començar a fer un ball de xifres, crec que amb aquests deu minuts i amb el debat d'aquí al Ple potser és millor posar èmfasi en temes més profunds i més de l'essència del que ens estant presentant. I voldria fer esment a tres aspectes en concret, en aquest cas.

En primer lloc, ja s'ha comentat la manca absoluta de voluntat de l'equip de Govern d'arribar a consensuar aquests pressupostos, tret que amb el PP, amb la resta de partits de l'oposició. Més que res perquè, com ja s'ha dit abans, si això ens ho passen cinc dies abans, l'última documentació que vam rebre d'aquests pressupostos, difícilment ens podrem després seure tranquil·lament i intentar, doncs, aclarir temes, aclarir partides i finalment arribar a algun acord. Vostès, d'entrada, ja han decidit que no els interessava l'acord de ningú, tret del PP, com tota la resta d'aquest mandat. Això per una part; però per altra després d'analitzar així a grans trets les xifres, el que sí que queda clar és que són uns pressupostos típicament d'any electoral. I això ja ho argumentaré una mica més endavant.

I, finalment, escolti, hi ha unes partides pressupostàries que si pretenen que els donem suport, ens hauran de donar moltes explicacions, perquè són realment molt difícils de justificar. També les comentaré al final.

Primer, m'agradaria, també, unes qüestions prèvies... En tenia dues però he hagut d'afegir-ne una tercera arran de la intervenció del senyor Manau.

Escolti, aquests pressupostos contenen algunes de les mesures que nosaltres considerem que són imprescindibles. I d'això, en aquesta línia, doncs, els hem de felicitar. El que passa és que això ho han fet tard. Aquestes mesures les han pres tard. Les han pres perquè no tenien cap més remei, perquè la realitat se'ls ha tirat a sobre.

Per exemple, em referiré a la reducció de càrrecs de confiança. Això nosaltres, com ja ho hem comentat abans, ho vam plantejar al desembre del 2009, i vostès hi van votar en contra, amb l'abstenció del PP, en aquest cas. Escolti, i ara, al final, la realitat els ha posat entre l'espasa i la paret, i han hagut de fer-ho.

Nosaltres també els vam presentar un pla d'austeritat. Aquests pressupostos vénen, d'alguna forma, influenciats pel Pla d'austeritat que es va aprovar en aquest Ple. Dons bé, jo els vull recordar que aquest Pla d'austeritat, nosaltres, al juliol del 2008, ja estàvem demanant, al juliol del 2008, que es prenguessin una sèrie de mesures relatives a la crisi. Evidentment, també hi havia una secció pensant en la gestió pública. La gestió de l'Ajuntament de Sabadell. Vostès juntament amb el PP i amb algun altre partit, en aquest cas, van votar-hi en contra.

A l'abril del 2010, es van plantejar fer un pla, ja clarament, un pla d'austeritat. I en aquest pla d'austeritat vostès un cop més, amb l'ajuda del PP, tampoc no van estar-hi d'acord.

Finalment quan no van tenir més remei, perquè també van topar amb la realitat, van xocar amb la realitat de cara, a l'1 de juny del 2010, després que nosaltres tornéssim a plantejar la necessitat del pla d'austeritat, al final s'hi van avenir.

Per tant, sí que és un pressupost que conté una sèrie de mesures interessants, però tard.

I finalment, quant a aquestes qüestions prèvies, el que voldria comentar és una idea que ha plantejat el senyor Manau, que, bé, suposo que deu tenir l'explicació.

És que diu: "No, com que va haver-hi la reducció en virtut de les retribucions del personal de l'Ajuntament, en virtut del Decret llei de l'Estat, doncs, nosaltres no hem incorporat aquesta reducció perquè després ja mirarem què fem." Via modificació pressupostaria, suposo.

Escolti, jo suposo que aquí, en el fons, el que deu estar intentant és buscar una font de finançament. Potser aquest 1% que en el seu moment van escatimar als funcionaris i que, en virtut de la sentència, al final hauran de fer-se'n càrrec. Suposo que igual va per aquí la cosa; perquè, si no, no ho acabo d'entendre.

Entrem ja en alguns elements del contingut del pressupost. Són uns pressupostos que marquen unes prioritats que nosaltres, sincerament, no compartim. No podem compartir.

Baixen les dotacions en Cultura, Serveis Socials, Salut i Educació; però Esports puja mig milió d'euros.

Baixen les dotacions en Seguretat Ciutadana, quan aquest és un dels problemes clars que tenim a la nostra ciutat. Digui el que digui, digui el que vulgui, la realitat de Sabadell és que, malauradament, Sabadell som massa coneguts a la resta de l'Estat per problemes de seguretat.

Tampoc és per vostès una prioritat la mobilitat, el trànsit i el transport. Sembla que no coneguim la ciutat en la qual estan vivint, en la qual viuen.

I val la pena, a més a més, mirar una relació de departaments que s'incrementen. Perquè, és clar, sí que hi ha crisi, sí que els pressupostos s'han d'adequar a menys ingressos. I, per tant, vostès han fet una selecció d'aquells departaments, d'aquelles

àrees, que consideren que s'ha d'incrementar la despesa i aquells altres que al final decrementen la despesa. I fer el llistat aquest, doncs, resulta molt interessant.

Per vostès quins són els departaments que incrementen la despesa, segons les dades que ens han facilitat vostès? Secretaria General, Projectes de Ciutat, Direcció de l'Àrea de Serveis Centrals, Recursos Humans, Tresoreria, Esports, Urbanisme, Neteja Viària, Participació Atenció i Relacions Ciutadanes, i Deute Públic. Aquests són els òrgans que vostès decideixen. Concretament són dels departaments que vostès incrementen la despesa.

I jo crec que aquí mereix una menció especial el discurs que fan sobre la importància d'aquests pressupostos, que vostès diuen que atorguen al servei a les persones.

La seva política de serveis a les persones, en època de crisi, consisteix a fer inversions en camps de futbol —que no dubto que faran— i la construcció d'un Centre d'Empreses a Can Roqueta, que tinc les meves reserves —permetin que li digui— que el facin.

D'aquest projecte de Can Roqueta, escolti, ja n'estaven parlant, vostès, el desembre del 2008. Al desembre del 2008 al Butlletí Municipal, d'aquest mes del novembre i desembre, ja en parlaven, d'això.

Per tant, escolti, alcalde, aquest any tal com han deixat les finances al tripartit a la Generalitat pràcticament destrossades, vostès creuen que rebran aquest 1,8 milions d'euros per poder tirar endavant aquest projecte? Tinc les meves reserves.

I, a més a més, escolti, finalment quines són les partides de despeses que vostès baixen? Quines són les àrees, el departaments, que vostès redueixen despesa? I aquí com que els pressupostos són limitatius, segur que no es podran passar. N'estic convençut.

Per tant, segur que baixaran Cooperació, Salut, Serveis Socials, Cultura, Educació i programes de la dona i Joventut. Això segur que baixarà. Doncs, bé, ja ho hem dit abans, totes aquestes prioritzacions que vostès fan, doncs, disten molt del que nosaltres considerem que convé a la nostra ciutat.

I finalment, deixi'm acabar per un tema de pura confiança. Els pressupostos s'han de gestionar. I amb el que això implica nosaltres, i la manera que vostès tenen de gestionar, no hi podem estar d'acord. No els podem donar suport. Per què? A títol d'exemple, escolti, vostès són conscients que durant aquests... A mitjans de l'any passant, l'última meitat de l'any passat i els primers mesos d'aquest any, hem estat pagant l'electricitat un 20% més cara perquè no han estat capaços, no han estat capaços, de contractar en el mercat liberalitzat una tarifa, com fan empreses, particulars, etc? I això ens ha vingut a costar, com a mínim, uns 200 mil euros? Això és molt mala gestió.

I allò que li deia, abans, al principi, hi ha una sèrie de partides que ens hauran d'explicar molt bé i molt bé per què han pujat tant. Per exemple, per què ha pujat un 60% la telefonia? Més enllà del contracte de manteniment, del contracte que ara resulta que hem de pagar el manteniment i abans no. Escolti, no han sabut negociar més bé? El gas, etc.

Escolti, miri, aquests són uns pressupostos que podríem qualificar de ninis; perquè ni són socials, ni serveixen per afrontar la crisi. És un exemple més d'aquests fals progressisme. D'un progressisme de boquilla, un progressisme de pura boquilla. Diuen que garanteixen els serveis a les persones, mentre que la majoria de les partides socials baixen.

Hi intervé el regidor del grup municipal del PSC, senyor **Juan Carlos Sánchez**, que diu, gràcies alcalde. Començaré la intervenció amb dues dades parcials per contextualitzar la tasca del Govern en aquest mandat, i la nostra idea del paper dels pressupostos municipals i la seva incidència en el context econòmic de la ciutat.

La primera dada fa referència al període 2007-2011. Si agaféssim des del 2003 la ràtio seria exactament la mateixa. En aquest període de temps s'ha iniciat la construcció de més de 4,5 equipaments a l'any en aquesta ciutat. Més de 4,5 equipaments municipals a la nostra ciutat.

I la segona dada. Si agaféssim, si més no, el període en què nosaltres hem estat responsables del pressupost d'aquesta ciutat, des de l'any 99 ençà, l'evolució de l'IPC espanyol té un acumulat de 36,5 punts. L'evolució, d'acumulat de l'increment de les taxes i impostos municipals, la té del 33,7. Pràcticament 3 punts per sota.

En aquest moment en el qual portem, certament, a aprovació l'últim pressupost del mandat i tancant en un període de dotze anys, podem dir que hi ha hagut una gran ampliació, un augment important del nombre i de la qualitat dels serveis públics a la ciutat de Sabadell; i que aquest pressupost, aquest també al igual que la resta, tota la sèrie d'aquest quatre anys, consolida aquest augment dels drets dels ciutadans per la via d'aquest increment de serveis. Certament, amb una tensió pressupostària important; però també, gràcies a aquesta tensió pressupostària, per poder demostrar que hi ha una capacitat de resposta política a les necessitats dels ciutadans.

En què s'han incrementat aquests serveis, aquests equipaments, a què feia referència a l'ordre de 4,5 a l'any? Doncs, en escoles bressol, en biblioteques, en CAP —per tant, també en la participació d'altres administracions—, en equipaments esportius, en equipaments veïnals.

I per fer què? No ha estat capriciosa aquesta selecció, és per aprofundir en la qualitat i en l'oferta de servei públic als nostres barris, i per tal de garantir que les classes mitjanes i les classes baixes de la nostra ciutat, aquelles persones que tenen més dificultat d'accés a alguns béns de consum i béns culturals, puguin fer-ho en igualtat de condicions. I, per tant, abordant situacions de desigualtat. Per això també hi ha una Llei de barris amb dos projectes a la nostra ciutat.

I aprofitant que aquests dies està de moda parlar del Tony Judt i del seu llibre pòstum que és *El món no se'n surt*, dir que a dia d'avui podem tenir les eines que permeten evitar que la forquilla de la desigualtat augmenti a la ciutat de Sabadell. I com diu ell: "Que la desigualtat esdevingui corrosiva per a la nostra societat."

Si aquesta inversió en equipaments i ampliació de serveis i suméssim el que és l'actuació a l'espai públic, que és l'escenari de la convivència i de la qualitat de vida —

inversió feta des de l'àmbit privat en ocasions amb la disposició d'ascensors en edifici, o des de l'àmbit públic, per agafar un exemple, en la supressió de barreres arquitectòniques—, doncs, hem fet accions directes per evitar la degradació del nostre teixit urbà per tal de garantir que la desigualtat minva a la nostra ciutat.

Però és veritat que en aquest moment necessitem confiança i esperança. Tant nosaltres com el conjunt de la ciutadania necessita confiança perquè, si no, res no funcionarà. Necessitem un horitzó comú, i creure-hi i treballar-hi per ell.

Aquest pressupost és un missatge clar de garantia de manteniment de la xarxa bàsica i de cohesió social i de cobertura social d'aquesta ciutat.

Els donaré tres dades dels departaments que per nosaltres tenen més importància en aquest moment:

- Serveis Socials a l'any 2007, principi del mandat, tenia un pressupost ordinari de 7,5 milions d'euros. En aquests moments aprovem un pressupost de 15,2 milions d'euros. Amb un pes en el pressupost global per sobre del 10%.
- Educació passa de 7.2 milions l'any 2007 a 14,6 en aquest exercici.
- I el Vapor Llonch de 4,4 milions a principis de mandat a 7,6 en el pressupost que avui hem presentat.

Aquesta és la resposta que el PSC vol enviar a aquells sectors que estan en risc d'exclusió social. Aquesta és la resposta directa. L'esforç per tal de garantir que la xarxa de cobertura social i la confiança hi estan garantides.

Si m'ho deixen expressar en termes marxistes, podem dir que la inversió feta en aquests últims anys en equipaments, en espai públic, en ampliació de serveis, és el retorn. Aquest govern ha garantit el retorn d'una part molt important de la plusvàlua global generada en aquesta ciutat pel seu desenvolupament immobiliari i econòmic en els últims 10 anys.

Aquest retorn és una realitat que es pot veure als equipaments dels nostres barris. Es pot veure en l'ampliació dels serveis, en el espai públic i en les dades de la cobertura social que ara els he esmentat.

Això s'ha fet sense un augment de la pressió fiscal, com deia al principi, i amb un control del deute, en la línia que ha explicat el senyor Manau.

Però això no és suficient, no és suficient. Necessitem esperança i sabem que en els propers anys no podrem desenvolupar una plusvàlua similar a la que hem tingut en aquests últims anys.

I és per això que aquest pressupost incorpora, també, les bases per desenvolupar una estratègia que prepari l'escenari futur, i al voltant dels objectius que marca aquest escenari hi ha una aposta clara per a l'àmbit econòmic. Per a equipaments com ara el Centre d'Empreses de l'ODAG, a què s'ha fet esment.

En la línia de continuar amb la divulgació i en la potenciació del sòl industrial nou com el cas de Sant Pau del Riu Sec o de Can Gambús, però també per regenerar sòl

industrial existent; recolzant el teixit industrial i col·laborant amb gremis, patronats i sindicats.

El Riu Ripoll és un exemple d'aquesta voluntat. És el primer exemple i en vindran més. Perquè hem de recuperar perfil industrial. La ciutat de serveis necessita recuperar en bona manera el seu perfil industrial, perquè sabem que el perfil industrial acaba generant millors llocs de treball i una cohesió social fonamental.

Podem ja amb la convicció, si volen una mica simple, però, que Sabadell ha de recuperar el seu perfil industrial o no serà. No podem competir en un entorn de serveis, no tenim costa, no tenim muntanyes, no som ni Praga ni Venècia, ni res que se'ls assembli, però en el nostre ADN ciutadà sí que el pes de la indústria ha esdevingut al llarg dels anys el que som, el que som a dia d'avui.

Per tant, dir que per desenvolupar aquests principis econòmics fem una aposta d'infraestructures en la gestió que fa l'Ajuntament. Infraestructures cap enfora, el quart cinturó, el quart cinturó ferroviari, l'aeroport. La necessitat d'establir els nostres objectius en el Pla director d'infraestructures, i les infraestructures cap a dintre, com seria el cas de l'habitatge, l'habitatge de protecció oficial que tot i l'alentiment del pla local continua sent una aposta fonamental. La millora en el espai públic o el desenvolupament del que diem el metro que és el perllongament dels Ferrocarrils de La Generalitat.

Fem una aposta també en el medi ambient i amb l'experiència del Parc agrari poder desenvolupar l'Espai agroforestal de llevant i el Pla especial de la salut.

I un element de futur. Hem posat la llavor al llarg d'aquests primers dos anys anteriors i que en aquests moments conjuntament amb el teixit econòmic podem desenvolupar com és l'Oficina Local de l'Energia. I, per tant, preveure, en la línia del que són els objectius generals del país, aspectes fonamentals per al desenvolupament industrial del país.

Tot això lligat amb la necessitat d'abordar els reptes de la formació i de l'educació. Hi ha un Pla director de la Universitat Autònoma que hem de continuar desenvolupant en el àmbit de Covadonga. Hem de dimensionar encara més les possibilitats de l'ESDI, per exemple. I en els plans que vostès coneixen que són dintre del Departament d'Ensenyament, la lluita pel fracàs escolar i el suport a les comunitats educatives.

Per tant, davant d'altres adjectius que hem sentit al llarg del matí i de certa retòrica, des de la nostra posició crec que el Govern té, si més no, un índex de treball i un mapa per tal de fixar un escenari de sortida de la crisi o de bona situació del que són els ressorts i les eines principals per tal que aquesta sortida de la crisi esdevingui al més positiva possible.

Això és fa amb una disminució de l'aportació del capítol 1, com ja s'ha esmentat, amb una disminució de les compres i serveis, amb una disminució de les inversions; però també amb una creença en les possibilitats de col·laboració entre públic i privat. Allò que ha anat desenvolupant l'Antonio Negri en *El valor de lo común*, doncs, apostar pel valor del comú, amb una reorganització dels departaments que, com ha explicat el senyor Manau, s'ha estat fent al llarg d'aquest any, amb una reorientació econòmica del conjunt de l'Ajuntament; però amb una fidelitat als objectius principals, que ja en altres

ocasions hem esmentat en aquesta sala, que són el de la economia, el de la feina, el de la cohesió social i el de la formació.

I, per tant, crec que en aquest moment podem manifestar que la ciutat ha tingut al llarg dels últims 10 anys un increment important dels serveis, dels seus equipaments. Ho ha fet sense un increment de la pressió fiscal per sobre de l'IPC. Ho ha fet sense desfermar el deute, amb un control del deute prou important. Amb un rigor en el que és el càlcul dels ingressos —com després explicaré en el segon torn—, però també amb una voluntat de garantir la xarxa de cohesió social, de garantir confiança, però de garantir l'esperança de les perspectives de futur en la línia que abans comentava.

I, per tant, volia acabar aquesta intervenció agraint al conjunt de regidors i als responsables de les àrees de l'Ajuntament per ser capaços, en un moment de tensió pressupostària important, d'haver ajustat els seus departaments i fer les adequacions necessàries per tal de cobrir els principals objectius del govern, que és donar resposta a les necessitats de la ciutat.

Hi intervé el regidor del grup municipal del PSC, senyor **Joan Manau**, que diu, senyor Rovira, jo no he parlat només de creixement, he dit que en alguns serveis tant essencials hi havia manteniment o decreixement. I, per tant, afirmo que Serveis Socials és manteniment, perquè la baixada de 1,67% està concentrada en el Programa de vacances de la gent gran. Per tant, no a la resta de programes de serveis socials.

Per tant, si féssim cas a alguna proposta dels grups municipals que directament el que demanen és que suprimim el Programa de vacances de la gent gran, llavors la baixada de serveis socials seria molt més elevada. I això no ho farem també li dic. Una cosa és ajustar-se i buscar maneres de mantenir el programa, i que sigui una mica, una mica més d'estalvi, però això no afecta al que són els temes de Serveis Socials per a les persones que es veuen afectades per una situació de crisi, i, per tant, de temes de cohesió social, en aquest sentit.

Per tant, manteniment o creixement. Després quan es fan les comparatives, miri, Esports... On es diu és que Esports creix i altres no. És clar, vostès, lògicament, no diuen que Esports creix un 0,94% i que Promoció Econòmica creix un 17,82%. Això marca prioritats clares. Però és que, a més a més, Esports hi ha aquest petit increment, perquè hi ha la posada en servei de la pista coberta d'atletisme, que al 2010 no hi era. Si no, esports baixaria un 30%. Per tant, tothom fa esforços en benefici de les nostres prioritats.

L'EpS també ha dit que som incapaços de trobar recursos externs. Em sembla que hem explicat moltes vegades, i la ciutat pot veure, les inversions que s'estan fent en infraestructures, les renovacions dels CAP, les biblioteques que també s'han fet amb subvencions externes. I aquest any, a més, quan he explicat el pressupost, ho he explicat, el pressupost d'inversions creix una mica més, respecte a l'any passat, perquè hem estat capaços d'aconseguir un parell de milions més d'euros de subvencions externes, respecte a l'any passat.

Per tant, hem aconseguit dues coses, que els ajuntaments sanejats puguem continuar demanant crèdit, que fa uns mesos això estava en dubte, i que, a més a més, hem

aconseguit més subvencions externes. Per tant, els seus arguments, com sempre, cauen pel seu propi pes.

Espero que algun dia, —perquè vostès fan moltes propostes, però, com dic, el paper que han presentat, és cada any el mateix, vull dir, vostès no s'adapten a la realitat. Nosaltres cada any hem de fer un pressupost, tenint en compte les realitats que van sorgint. Vostès tenen elaborat un paper, que és el seu pla quinquennal de fa uns anys, i cada any presenten el mateix. Espero que quan hagin passat els 5 anys, facin un nou pla quinquennal, i ens el presentin, ens en presentin un altre.

Quant a Cooperació, Cooperació, com vostès saben, és l'1% del pressupost, per tant, si baixa és perquè baixa el pressupost corrent, per tant, nosaltres mantenim el compromís de destinar l'1% dels nostres recursos. I l'1% és una operació matemàtica.

Després parlen de coses que no donen benefici a la ciutat: la Fira, la Pista... Bé, escolti, són com les biblioteques. Sí, sí, vostè ha parlat d'això, ha dit perquè no acaben amb la Fira i la converteixen en un centre d'empreses, perquè han fet la pista coberta. Són projectes que vostès públicament han manifestat que estan en contra. Però hi ha equipaments, que en el mateix paquet podem posar les biblioteques, que no retornen a qui fa la inversió, en aquest cas l'Ajuntament o altres administracions, un retorn econòmic directe. Retornen un benefici social a la ciutat, que és diferent. Si estem fent polígons industrials, si estem parlant de formació dels nostres ciutadans, per enfortir el teixit industrial i recuperar teixit industrial, si volem fer tot això, una ciutat ha de tenir una fira. Perquè sinó té una fira, no és atractiva per a un teixit industrial que es vulgui instal·lar a la nostra ciutat.

Per tant, són serveis complementaris, que la ciutat ha de fer. Una inversió prèvia per recollir-ne posteriorment uns beneficis. No són uns beneficis de causa efecte, directament en el propi equipament, i poso com a exemple les biblioteques, perquè aquest és un equipament que no es critica mai, i les biblioteques tenen un cost econòmic pur i dur per a l'Ajuntament, i no retorna amb un benefici econòmic, retorna amb un benefici social per a la ciutat, que és molt més complicat de quantificar. Però que ens sembla des d'una visió progressista, que vostès també fan moltes vegades, treuen molt el pit que són molt progressistes, haurien de fer aquest tipus de reflexió, i no només una reflexió tant economicista, més pròpia d'altres grups municipals.

Quant a la propaganda que vostè diu. Vostè sap que els FEOSL, una de les seves, precisament, una de les seves condicions era que hi havia una part que venia finançada precisament per fer publicitat de les obres que s'estaven fent.

I, per acabar, res més, ho sento molt però vostè té una obsessió per la transparència, però nosaltres continuarem posant en valor la transparència que té l'Ajuntament de Sabadell, que ens l'atorguen, no ens l'atorguem nosaltres mateixos.

Quant a les prioritats, i aquí contestaré a diversos grups, que també algun aclariment. No és un pressupost de transició, és un pressupost que fa el Govern per a l'any 2011, que molts grups no li donarien suport, ho donava per suposat, igual que l'alcalde, que devem tenir el mateix —bé ell en deu tenir una mica més, però—, el mateix olfacte polític en aquest sentit. No és una novetat, vist com ha transcorregut el mandat. Però fins ara, sobre algunes afirmacions que s'han fet sobre pressupostos inflats, els he de dir

que fins ara el compte general que presentem cada any de tancament dels pressupostos anteriors, aquest discurs vostès el vénen fent des de fa bastants anys, i quan tanquem el compte general, no els dóna mai la raó, i acabem tancant el compte general amb uns pressupostos equilibrats.

I és veritat que hi ha alguns temes que van una mica endarrerits, però amb el tema de l'ICIO, que és el més important, nosaltres aquest any ja fem una rebaixa important de previsió respecte a l'any passat. L'any passat em sembla que estàvem amb una previsió dels 5 milions, i per l'any que ve, fem una previsió de 3.800, per tant, fem una rebaixa important de previsió d'ingressos de l'ICIO, però és que falten per entrar, que estan ja a punt en aquests mesos que falten per acabar l'any, la llicència de Leroy Merlin, la de l'Ikea, i dues grans llicències d'obres de construcció, que ja té... urbanisme té ja entrada documentació, i que, per tant, ens ajudaran, perquè és la previsió que teníem a complir, la previsió de l'ICIO per al 2010.

I tot i això vam ser prudents, i fa uns mesos vam fer una modificació de pressupost del 2010, precisament, per ajustar-nos, si algun altre ingrés podia patir alguna disminució. I, per tant, vam prendre les mesures necessàries per acabar el 2010 equilibrat, i això ho veurem quan presentem al mes de febrer-març el compte general del 2010. I espero que els tornaré a treure la raó, com els he tret altres anys.

Sobre les crítiques que es fan a vegades. Suposo que el PP ja es defensarà sol, però miri, jo crec que el PP està fent el que va fer el PSC durant 14 anys que va estar a l'oposició. Va fer una oposició constructiva, i va fer una oposició on criticava coses, però també feia aportacions. I quan hi havia una visió de ciutat, que és que es tenia des del PSC, en els 14 anys que va estar a l'oposició, es donava suport al Govern.

Vostès es posen fàcilment d'acord per destruir, però són una verdadera olla de grills cada vegada que han de fer propostes en positiu. I, si no, ho podem veure Ple darrere Ple, quan moltes vegades vostès mateixos discrepen sobre propostes, quan intenten fer propostes en positiu.

I amb CIU. Vostè sap que moltes vegades hem intentat arribar a algun acord, i a última hora, vostès s'han fet endarrere. I no li recordaré els temes.

Ara, les prioritats? Miri, les prioritats estan claríssimes. Si agafem el 2006 com a any de partida, per agafar un any qualsevol, podríem anar més endarrere, i els resultats encara serien... els percentatges serien més espectaculars. Però per no marxar dels anys de responsabilitat del nostre equip de Govern. Si agafem el 2006, el pressupost de Serveis Socials era de 5.900.000€ que representava el 5,23% del pressupost ordinari de l'Ajuntament de Sabadell. Aquest pressupost va anar pujant al 2007 a 7,5, al 2008 a 10,900, al 2009 a 12,800, al 2010 a 15.526.000, i al 2011 a 15.268.000, que hi ha aquesta petita rebaixa, que ja he explicat.

Per tant, vol dir que el pressupost ha anat passant del 5,23%, el de Serveis Socials, del 5,23% de l'ordinari, al 6,16, al 7,81, al 8,63, al 10,25, i aquest any és el 10,20.

Si agafem el creixement que ha tingut el pressupost ordinari, consideréssim l'any 2006 any zero, i fos el 100%, veuríem que el pressupost ordinari ha crescut un 132,6%, i el pressupost de serveis socials ha crescut uns 258,6%. Això són prioritats polítiques.

Promoció econòmica, el mateix. Al 2006 tenia un pressupost de 3.974.000€ i al 2011 de 7.685.000€, per tant ha passat de ser el 3,52% sobre el pressupost ordinari, a ser el 5,13% sobre el pressupost ordinari. I ens passa el mateix, mentre el pressupost ordinari del 2006, al 2000 ara, hauria crescut un 132%, el de Promoció econòmica un 193%.

I a Educació també li passa el mateix, al 2006 tenia un pressupost de 6.873.000€ i al 2011 el té de 14.640.000€, passant a ser d'un 6,09%, del pressupost, a un 9,78 del pressupost ordinari. Amb un creixement constant del 6, al 6,92, al 8,55, al 9,15, al 9,47, al 9,71. I ens torna a passar el mateix, el pressupost ordinari hauria crescut un 132,6%, el d'Educació uns 213%.

Per tant, les prioritats estan bastant clares. És un pressupost que redueix despeses de personal un 2,8%, que redueix despeses d'estructures en un 2,1%, despeses institucionals en un 25,4%. Que financerament estem sanejats. Tenim un 63,55% de deute. Que retornem els 900.000€ a l'Estat, que fa uns mesos algú posava en dubte que fóssim capaços de retornar. Les gràfiques mostren les prioritats. I, per tant, doncs, fem front i reorganitzem, és veritat, altres serveis tenen baixades, precisament per marcar, fer possible aquestes tres prioritats que ens hem marcat.

I sobre algunes coses que s'han dit, i que s'han explicat, per tant, si fem exercicis de transparència, jo això no parlaria de transparència, però, senyor Rossinyol, no fem exercicis de manipulació, perquè a vostè se li ha explicat, bé, a vostè no, al senyor Beltran, que és el que venia a les Comissions informatives, se li va explicar el tema de l'electricitat i el tema de la telefonia.

Miri, quant a electricitat, l'Ajuntament de Sabadell va ser dels primers en licitar el subministrament d'electricitat en mercat lliure, és veritat que se'ns va avançar l'Ajuntament de Reus, però que el concurs va quedar desert. I els consells comarcals del Maresme, i Terrassa. Aquesta licitació va permetre reduir aproximadament el 7% de les tarifes aplicades, respecte a les anteriors al procés de licitació.

I sobre els recàrrecs, a què vostè fa referència dels 200.000€, aplicats a partir de l'abril del 2010, s'han retornat totes les factures que incorporen aquest recàrrec del 20%, perquè considerem que no existeix base legal per aplicar-lo, ja que l'Ajuntament de Sabadell en aquesta data, disposava ja de contracte en mercat lliure.

Quant a la telefonia, també se li va explicar que el 2007, gràcies a la licitació del nou concurs de telecomunicacions, va suposar una reducció molt important. Tanmateix aquell estalvi es va signar a la renovació del sistema de telefonia fixa dels equipaments municipals, que començaven a quedar obsolets, i no permetien les necessitats de telecomunicacions requerides, i dels que era difícil disposar de servei de manteniment.

Es va mantenir la consignació econòmica per a les telecomunicacions, dividint-les entre capítol 2, consum, i capítol 6 que era les noves inversions, que incorporaven el manteniment com a garantia de servei i nous equips instal·lats.

I això és molt fàcil. Quan vostè es compra un cotxe, té uns anys de garantia, i vostè pot anar al concessionari, i si té alguna avaria li arreglen perquè està en garantia, i quan s'acaba la garantia, doncs, si té alguna avaria l'ha de pagar. I amb la telefonia ha passat

això, i, per tant, si sumem els consums amb el manteniment, que ara ja no està en garantia, per tant, el manteniment l'hem de pressupostar, dóna aquest augment que vostè diu. Per tant, no és un augment del consum, sinó que és que ara els manteniments ja no estan en garantia, i si s'espatllen, els hem de pagar. Per tant, els serveis tècnics, prudentment fan una provisió de fons per fer front a les possibles que s'hagin de fer.

A més a més, sobre el tema d'estalvi econòmic, els podria recordar les actuacions realitzades fins al 2009: substitució de lluminescències instal·lacions de reflector i canvis de mampares, instal·lació reflectors i canvi de bombetes de 100 a 70 wats, substitució de quadre de comandament estabilitzador i regulador de tensió telegestió substitució de capçals amb làmpades d'incandescència per a capçals de leds als semàfors.

En fi, tota una sèrie d'actuacions al 2009, més les que estan previstes, que s'han realitzat 2010-2011, com ara la instal·lació de bateries de compensadors, renovació d'enllumenat públic a set zones de la ciutat, canvi de quadres d'enllumenat, canvi de quadres d'enllumenat a la Gran Via, incorporació d'enllumenat led a la Gran Via, ajust i substitució de potències contractades i les tarifes dels subministraments com electricitat i gas. I tot això està quantificat amb estalvis de 356.000€ i 304.000€ i, per tant, són inversions d'un pla d'estalvi energètic, que estan previstes i detallades i que formen part, també, del pressupost 2011.

Per tant, no manipuli les dates, perquè a vostè se li ha explicat que es va fer concurs elèctric, que hi ha més equipaments, que les tarifes han anat augmentant. O li he de recordar que, respecte a l'evolució de les tarifes d'electricitat, hi ha un increment que ha sofert la tarifa d'últim recurs, de mitjana d'un 2,5% a 1 de gener, i un 4,8% a addicional a 1 d'octubre del 2010, per al quart trimestre, que són les ordres ITC/3519/2009 del 28 de desembre. La d'ITC/1732/2010 de 28 de juny, i la resolució del 29 de setembre de 2010, de la Dirección General de Políticas Energética y Minas, se establece el coste de producción de energía eléctrica, y las tarifas de último recurso, aplicar en el cuarto trimestre del 2010.

Per tant, hi ha tot una sèrie d'augmentos que hi ha hagut de la tarifa elèctrica, gràcies al, tant posat en valor, mercat lliure, que abans marcava que l'Administració era un sector estratègic, per tant, tenia un tractament especial. I ara, com que anem al mercat lliure, doncs, les tarifes pugen, malgrat fem concursos, i perquè gràcies—com deia el senyor Joan Carles Sánchez— que és en terminologia marxista, a l'aplicació de la plusvàlua a la ciutat, i a fer més equipaments, encara que estalviem més, tenim més comptadors que gasten electricitat.

Hi intervé el regidor del grup municipal d'ERC, senyor **Magí Rovira**, que diu, senyor Manau, abans li demanava coherència a l'hora d'explicar les coses. Ara li demano, com a representant del Govern, que ho expliqui tot. I quan explica els increments en Serveis Socials i en Educació, no es descuidi també —i així també de pas contestarà, que no ho ha fet, al PP— els increments que hi ha hagut en aquests anys i també aquest darrer any, en les aportacions de les diferents administracions, Diputació, però especialment de la Generalitat, en temes com ara Educació o Serveis Socials, etc.; perquè també ajudaran a entendre perquè hi ha hagut aquest canvi, aquest increment en les àrees aquestes que vostè expressava, fins i tot amb ocupació, per sobre dels pressupostos, i mantenint una pressió fiscal per sota l'increment de l'IPC.

Faci-ho també, senyor Manau, perquè, si no, sembla que tot el mèrit sigui del seu equip de Govern, i evidentment aquí hi ha altres mèrits.

També li voldria demanar coherència, i això avui ho ha fet, però també ho he vist a la premsa, quan explica que hi ha quasi 5 milions d'euros per compra de sòl, per tenir sòl a disposició d'equipaments. Expliqui-ho tot, senyor Manau. Això és el resultat de sentències judicials, a petició de particulars que reclamen ser expropiats. No hi ha aquí al darrere una política de compra de sòl, decidida, triant quins sòls es compren. Hi ha una qüestió legal i absolutament necessària, que no podem obviar, però que no és res més que una obligació a la qual s'ha de fer front, perquè són sentències judicials. I així ens ho han explicat a la Comissió Informativa. En canvi no ho he vist reflectit als mitjans de comunicació.

Més coses. Sobre, per exemple, la disminució en Serveis Socials. Totes les vacances de la gent gran —ja vam tenir aquí un debat, i ara no és el moment de refer-lo—, però jo li pregunto només si les vacances de la gent gran són cohesió social, o són populisme per aconseguir vots. Jo dubto de bona part de l'objectiu d'aquestes vacances.

Després, si em permet, el senyor Sánchez, jo estic molt content que després de quatre anys, jo diria que sis, tot i que els dos anteriors no hi era, des que ERC va deixar l'equip de Govern, de l'espai agroforestal de Llevant, n'hem sentit parlar però no hem vist res. Estic molt content que ara el torni a posar com a una prioritat, però jo els pressupostos, no hi he vist res que fes referència a això. Evidentment, tampoc hem de dir que no som fàcils d'arribar a saber què hi ha al darrere de cada partida i de cada xifra, però jo li dic, sincerament, ja era hora que parléssim de l'espai agroforestal de Llevant, igual que no hi he vist res als pressupostos que fes referència a l'Agència Local de l'Energia. Ja m'agradaria haver-ho vist, però no l'hi he vist. Sé que hi ha un compromís. Aquests temes sí que s'han anat endegant, però jo als pressupostos, no l'hi he vist.

Després tampoc no he vist altres temes que també són importants, i que formen part, junt amb els dos anteriors, d'una línia que tots els governs, i tots els tècnics i la gent coneixedora, aposten com les línies d'innovació en temes de medi ambient, i en temes de qualitat de vida. Són una de les línies potents per sortir de la crisi.

Per exemple, en temes de soroll. Tenim tot el projecte del mapa de capacitat acústica, amb el qual tenim moltes zones on no es compleix, on no es complirà, perquè encara tot està, diguéssim, en procés, no es podrà complir, és l'expressió exacta, els nivells d'ignició sonora que ens marquem i aquí tampoc no he vist res als pressupostos, ni he sentit cap actuació en aquesta línia.

També immersos en tot el procés de la Companyia d'Aigües de Sabadell, tenim un potencial en temes de tractament d'aigua, no només municipal o d'empreses semipúbliques, sinó d'empreses privades. No hi ha cap línia d'actuació en aquesta, en això. Per això els deia, i acabo perquè se'm torna a acabar el temps, que aquest pressupost el veig pobre; però no per la crisi, sinó pobre d'esperit.

Hi intervé el regidor del grup municipal d'EpS, senyor **Isidre Soler**, que diu, senyor Manau, vostè quan no té arguments tergiversa les coses. En cap moment nosaltres hem dit, o hem qüestionat, la Fira i la pista coberta. Hem dit que eren equipaments

deficitaris, i amb això el que vull dir és que no han fet l'esforç suficient perquè no ho siguin.

De la mateixa manera que vostè diu que les propostes de l'EpS sempre són les mateixes, en principi no és cert, perquè, en tot cas, les hem anat utilitzant, però sí que el principal gruix és el mateix, perquè vostès sempre fan la mateixa gestió dels recursos econòmics i, per tant, sempre continua el mateix. Sempre hi ha les mateixes mancances des del nostre punt de vista.

Ara bé, una cosa són els discursos i una altra cosa és la realitat, i, senyor Manau, jo ara aquesta encesa que ha fet vostè de l'àmbit públic i la crítica al que és, doncs, la gestió privada del mercat lliure, escolti, porti-ho a la pràctica; perquè com he dit abans, anteriorment, pràcticament tots els serveis d'aquest Ajuntament estan externalitzats que vol dir versus privatitzats. Vostè dirà que la titularitat és municipal. Només faltaria!

El senyor Joan Carles, ens ha fet gairebé un balanç de tota l'actuació municipal, i està molt bé; però, escolti, aquí ningú no ha dit que aquí no s'ha fet res. Només faltaria que en 12 anys, i amb la quantitat de recursos que ha tingut aquest Ajuntament, no s'hagués fet res.

Però ha esmentat les escoles bressol, les biblioteques, els CAP, que totes són, diguéssim, obligacions d'altres administracions. S'ha deixat els Ferrocarrils. Encara com no s'ho ha posat a la seva motxilla.

Ara bé, el que no diuen, el que no diuen i és el que qüestionem, és la quantitat de despeses prescindibles que durant aquest dos anys aquest Ajuntament ha realitzat. Despeses prescindibles amb què s'haguessin pogut fer moltes i millors polítiques socials, més inversió estratègica, més rehabilitació de barris, la Ciutat del coneixement, la Ciutat de la música, els nous museus, actuacions en el medi ambient, tal com s'ha dit; perquè parlar és gratis. Ara bé, actuar costa més i per exemple en tot el tema del Parc agroforestal de Llevant o el Parc de la salut, d'això no s'ha fet res. Per tant, una cosa són els discursos i l'altra cosa és la realitat.

Nosaltres discrepem bàsicament de com gestionen els recursos en aquesta ciutat, i, per tant, com gestionen els pressupostos, perquè segurament que les prioritats són molt diferents. Nosaltres sempre li hem qüestionat aquests pressupostos on —a part de les obligacions que evidentment tenen, que han d'assumir, doncs— són uns pressupostos on hi ha molt aparador, on hi ha molta voluntat electoralista, on hi ha molta, molta, despesa propagandística.

Per què? Perquè entenem i sempre defensem que els recursos s'han de destinar exclusivament, i aquest és el nostre objectiu i la nostra obsessió, que s'han de dedicar a objectius socials, a objectius socials, a la inversió estratègica, perquè Sabadell deixi, d'una vegada per totes, de ser una ciutat estancada, com porta durant 12 anys, des que vostès governen; perquè hi hagi realment una millora de les condicions culturals, històriques, arquitectòniques de la ciutat, etc.

Vostès, evidentment, evidentment, remuguen perquè, doncs, segurament que quan una cosa dol, doncs, suposo que es queixen. No? Però difícilment amb el model que vostès porten durant 12 anys de gestionar uns recursos municipals, difícilment la ciutat se'n

sortirà. No només des del punt de vista de ciutat estancada, de ciutat que ha deixat de ser emprenedora, sinó d'oferir els serveis, d'oferir les oportunitats, d'oferir el que realment la ciutat de Sabadell necessita.

Per tant, els seus pressupostos, un any més, no són uns pressupostos que podem compartir, no són els pressupostos que Sabadell necessita i menys els que necessita per afrontar una llarga, una llarga, situació de dificultats econòmiques.

Hi intervé el regidor del grup municipal del PP, senyor **Jordi Soriano**, que diu, bé, jo només una qüestió de matís. S'ha comentat que aquests pressupostos —i ho dic sobretot per la intenció del nostre vot— que eren pressupostos temporals i eren pressupostos pensats per arribar d'aquí a les eleccions. No ho hem fet ni molt menys amb aquesta reflexió.

Entenc també que l'apartat a què jo feia menció, que no hi ha hagut ajuts, no hi ha hagut els ingressos habituals de la Generalitat i Diputació, etc., entenc que deu ser per altres motius. No voldria pensar que és perquè determinades formacions que avui estan al Govern ja no s'ha plantejat d'ajuts per a aquest Ajuntament, per a l'any 2011, perquè saben que ells no seran a la Generalitat. Vull pensar que no ho deuen haver fet amb aquesta intenció, i que, per tant, determinades formacions que poguessin donar suport que aquí hi haguessin ajuts, ho deuen haver fet amb un altre, un altre matís.

Per tant, agraeixo la intenció del senyor Magí Rovira perquè se m'aclarís aquest tema; però he pensat que potser a la seva formació, que està al Govern de la Generalitat, també tenia alguna cosa a dir al respecte.

I més enllà d'això, només volia dir que nosaltres, realment, el que estem fent és donar suport a aquests pressupostos per una qüestió molt lògica, molt senzilla, pensant que durant aquests anys de mandat, hem intentat en tot moment, des del nostre punt de vista, insisteixo, no compatibilitzat per altres formacions, a treballar amb sentit comú, amb sentit de la lògica, amb sentit de responsabilitat. I això és el que ens ha fet pensar també en l'any 2011. Si no, possiblement, si ens ho haguéssim qüestionat d'aquí al maig, el nostre vot, en aquest cas, no l'haguéssim ni madurat, ni valorat en aquest aspecte.

Però com que entenem que aquesta forma de treballar farà que la ciutadania, al proper mes de maig, faci que el nostre grup municipal estigui més ben representat en nombre de regidors en aquest Ajuntament, hem estat responsables amb la tasca que haurem de seguir fent d'aquí al mes de maig, i per això hi hem donat suport.

I no voldria, amb aquesta intervenció meua, treure temps al segon torn a altres formacions, perquè tindran un temps per respondre el Govern i, potser involuntàriament, els prenc temps perquè l'han dedicat a mi.

Hi intervé la regidora del grup municipal ICV-EUiA, senyora **Carmen Garcia**, que diu, senyor Soriano, ni mig segon. Miri, senyor Manau, la veritat és que no ha contestat a res. Vostè no ha estat capaç d'explicar el perquè, en el capítol d'ingressos, hi ha una inflada de possibles ingressos en elevat.

Jo li diré perquè. Senzillament perquè, com vostè diu, ha d'equilibrar-se, han d'estar equilibrats els ingressos i la despesa. Vostès no podrien presentar aquestes propostes de despesa, que hi presenten, perquè són incapaços de reduir-les d'allà on s'han de reduir, si hi hagués un capítol d'ingressos inferior.

I, per tant, el que han de fer és equilibrar això, i dir: "Si jo vull gastar això, doncs, aquí ha d'haver-hi un capítol d'ingressos que digui tal cosa." I vostè ha estat incapaç d'explicar-me més enllà del comentari de l'ICIO, com se sustenta aquest capítol d'ingressos.

Miri, al capítol de despeses vostès han aplicat l'austeritat en molts criteris clarament insolidaris. En Cooperació i Solidaritat el 23,3 de reducció, en Igualtat el 19,3, en Joventut el 14,1, en cultura l'11,6, en Convivència, en Convivència, el 8,1, en Salut el 2,3.

Jo no he parlat de Serveis Socials, perquè ja he vist que es referien al tema de les vacances —i estic totalment d'acord amb el senyor Magí Rovira—, que les vacances no és Serveis Socials. Les vacances són campanya electoral per a aquest Govern.

Aquest és un pressupost que vostès han presentat. Han estat també insolidaris, perquè una vegada més han demostrat que són incapaços d'agafar el toro per les banyes i plantejar-se què passa amb algunes dedicacions exclusives, que, torno a dir, clamen al cel, senyor alcalde. Al cel, clamen! I han estat incapaços de, en aquest pressupost, agafar el toro per les banyes.

Miri, no és creïble aquest pressupost. Quant als ingressos previstos, no respon a la realitat, i la reducció de la despesa és a càrrec, en tot cas, dels treballadors i dels programes d'atenció a les persones.

I la inversió, la inversió, la farem fonamentalment amb crèdit, amb crèdit. Hi ha zero, zero, euros d'estalvi per poder fer inversió, i és el segon any consecutiu que passa això.

I vull dedicar els últims minuts a la intervenció del senyor Joan Carles Sánchez. Senyor Joan Carles Sánchez, li dic, però molt, molt, sincerament, ha estat una decepció sentir-lo. Podria ser perfectament la intervenció de Nadal del senyor alcalde, a la qual ens té acostumats. En tot cas, s'ha avançat una mica. Però és que, miri, el que és més decebedor, perquè no sé realment quin nom donar-li, no sé si és, com diria Freud, per un oblit d'aquests casuals, si la paraula es diu deslleialtat, si la paraula es pot dir egocentrisme.

Vostè ha parlat de tot el que s'ha fet en aquesta ciutat. Ha parlat d'escoles, ja ho ha dit també el senyor Magí Rovira, ha parlat de biblioteques, ha parlat de centre cívics, ha parlat de molts i molts equipaments, o d'uns equipaments molt amplis, però aquests tres els ha anomenat. No ha parlat ni una sola vegada de la Generalitat de Catalunya.

No, no, no, no, no! Miri, li he prestat atenció, li he prestat atenció —en tot cas les actes ho comprovaran, les actes ho comprovaran—, li he prestat atenció, i vostè no ha anomenat la Generalitat de Catalunya, no ha anomenat cap Conselleria, però no es tractava d'anomenar cap Conselleria, es tractava d'anomenar institucionalment la

Generalitat de Catalunya, i fins i tot la Diputació de Barcelona; perquè, també en aquests equipaments, hi ha la Diputació de Barcelona.

Volen apropiarse contínuament de tot. Miri, sap quant ha arribat a aquesta ciutat durant aquests anys? Més de 600 milions. Suposo que vostès, igual que el nostre grup parlamentari, els hauran fet arribar les inversions que ha dedicat al Vallès Occidental i a Sabadell aquest Govern de la Generalitat. Segur que ho tenen. Jo ho estic explicant. Nosaltres, aquest grup, l'està explicant per tot arreu, el treball que ha fet el Govern de la Generalitat. Vostès què estan fent? Vostès estan fent la seva pròpia campanya; però no estan parlant que aquest Govern de la Generalitat ha fet això —no només a Sabadell, no només a ajuntaments socialistes— a ajuntaments governats per CiU, a ajuntaments governats pel PP. Ha estat una labor conjunta de tothom.

I vostès, com sempre, només s'apropien d'allò que els interessa. Si vostè em pot demostrar que ha parlat i ha posat en valor, ha posat en valor, que aquestes inversions, i que tot aquest treball que s'ha fet a la nostra ciutat, ha estat conjunt, jo li demanaré disculpes; però l'he sentit, pas per pas, senyor Joan Carles Sánchez. Ha parlat del Govern, no pas de la Generalitat, del Govern, i del Govern parlant del Govern de Sabadell.

Hi intervé el regidor del grup municipal de CiU, senyor **Carles Rossinyol**, que diu, veig que el tripartit s'esllavissa. Això està clar. Què hi farem.

Anat al tema que ens ocupa avui aquí. I comentant la intervenció del senyor Joan Carles. Bé, vostè ha esmentat una sèrie d'equipaments que efectivament, doncs, ara són a la nostra ciutat, i s'ha remuntat al 2007, per agafar un ampli marge de temps.

Ningú no ho nega, ningú no ho qüestiona. És evident que s'han fet coses, només faltaria! L'únic que nosaltres hem dit, parlant d'aquests pressupostos, de l'any 2011, dels que estem debatent en aquest Ple, és que vostès comenten que són uns pressupostos absolutament socials, i pensant en les persones, i que la partida que efectivament puja és Esports. I és el que estem dient, no s'han qüestionat tota la feina que s'havia fet abans. Estem dient això.

I si per rebatre això, vostès s'ha de remuntar al 2007, bé, de fet el que està fent és donant-nos la raó.

Llavors vostè també ha parafrasejat el senyor Torres i Bagues, dient que ell va dir: "Catalunya serà cristiana o no serà." Vostè ha dit: "Catalunya serà industrial o no serà." D'acord, hi estic d'acord. Catalunya serà industrial o no serà. És fonamental per al nostre país que sigui industrial; però això es fa també amb polítiques fiscals, i es fa també simplificant l'activitat, les gestions, les gestions administratives de les empreses, amb la relació amb l'Administració. I aquí jo crec que hi ha molt de marge per recórrer.

Senyor Manau, vostè, en el tema dels Serveis Socials, ha dit: "Escolta, els Serveis Socials han pujat, o han baixat molt poc perquè, és clar, el que hem tret, hem tret, una cosa que era... Hem rebaixat les vacances de la gent gran, i, per tant, com si no haguessin baixat els serveis socials." Bé, de fet, amb això que ens està dient ens està donant la raó, perquè ens està dient que algun grup de viatges, alguna part important

d'aquests viatges, donen serveis socials. Era senzillament una activitat propagandista, era pura frivolitat.

Escolti, no és progressista enviar avis a Croàcia. Miri-s'ho com s'ho miri, això no és progressista. El que és progressista, potser, és posar atenció a una obligació, que no sé si n'és conscient, m'imagino que sí, que tindrem l'any que ve, que és que, amb la modificació del Codi civil de Catalunya, doncs, resulta que dels menors en situació de desemparament, els ajuntaments se n'hauran de fer càrrec d'una sèrie de despeses, que han de ser finançades pels mateixos ajuntaments. D'això n'és conscient? Això sí que és més progressista. I aquí és on hem de posar l'èmfasi. Espero que això ho tingui previst.

Llavors vostè també ens ha explicat tots els increments que s'han fet —vostè ja s'ha remuntat al 2006, el senyor Joan Carles Sánchez al 2007, vostè ha anat més endarrere, al 2006— i, escolti, des del 2006 Serveis Socials 258% d'increment, Promoció Econòmica 193% d'increment. Escolti, ningú li nega. És veritat. Però què ha passat des del 2006 fins ara? Doncs que en èpoques de vaques grasses, en èpoques en què ja l'economia anava molt bé, escolti, tot creixia, tot, totes les partides, totes les àrees, totes les empreses, tots els negocis, tot creixia; i, per tant, lògicament, també creixien Serveis Socials, Promoció Econòmica i moltes altres coses. Només faltaria! El problema és que què ha passat quan hi ha hagut crisi econòmica? Doncs escolti, quan hi ha hagut crisi econòmica, l'únic que ha crescut, són els camps de futbol. Això és el que nosaltres estem denunciant, i que no ens sembla bé, i que no estem d'acord en les prioritats que vostès estan marcant.

En el moment en què s'ha de triar de veritat, en el moment en què hi ha coses que pugem i coses que baixen, vostès, de la llista que he comentat abans, han fet pujar Secretaria general, projectes de ciutat, Direcció d'àrees i serveis, Tresoreria, Esports, Urbanisme, etc.

I, en canvi, han baixat Cooperació, Salut, Serveis Socials, Cultura, Educació, programes de la dona. Això és la realitat d'aquest any. I aquest és el drama que jo crec que estem vivint, i que viurem, en aquests pressupostos.

Escolti, i al final, i per acabar, aquests pressupostos són clarament electoralistes pel que fa a les prioritats, i són uns pressupostos ni-ni quant a solucions. Però, com ja he dit abans, ni són socials, ni serveixen per afrontar la crisi.

Hi intervé el regidor del grup municipal del PSC, senyor **Juan Carlos Sánchez**, que diu, només parlaré de tres aspectes. Començaré per una cosa que m'ha fet gràcia, que era allò de la ciutat estancada; perquè, com tothom sap, activitats com l'IKEA busquen llocs d'estancament i de poca activitat.

Igual que, suposo que pel senyor Soler no té cap importància ser la capital, doncs, de la segona comarca en aportació del PIB estatal. Al igual que per vostè no té cap tipus d'importància, doncs, iniciatives de generació de klusters importants com en el cas de l'alimentació i salut a nivell comarcal, que s'estan imposant des del Vapor Llong.

Tot i això m'alegra molt sentir les seves paraules perquè tornem a manifestar la distància immensa que ens separa i que no deixa de ser, gairebé per nosaltres, una distància de seguretat.

Dir que el pressupost és bastant més enllà dels números. I per això, senyor Rovira, nosaltres hem parlat del que diuen els números i de moltes altres iniciatives que estan lligades a la gestió que fan els treballadors d'aquesta casa amb orientacions polítiques. I per això em parlava de l'Espai agroforestal de llevant, que vostè coneix prou bé, o l'Oficina de l'Energia.

I dintre d'aquesta gestió dels números i dels interessos que mou el pressupost, hi ha el suport a les polítiques industrials. Vostè deia, senyor Rossinyol, s'han de fer polítiques fiscals també que donin suport a l'indústria. Jo he fet esment que a la nostra ciutat l'increment acumulat de les taxes i els impostos en els últims anys ha estat tres punts per sota de l'evolució de l'IPC espanyol —ja no parlem de l'IPC català—; per tant, em sembla que hem estat força responsables amb el que és les necessitats de la indústria. Tenim marges per poder fer les inversions necessàries.

Dir també que, en un moment de crisi econòmica, a què vostè feia esment, la crisi va començar l'any 2008 d'una manera realment palpable per a nosaltres. Vostè agafi l'evolució dels departaments de Serveis Socials, d'Educació i Vapor Llonch, en aquell moment, i vegi cada any com han evolucionat i com han evolucionat els altres departaments. Per tant, no és que en aquell moment tot creixia. No. En aquell moment ja hi havia departaments que estaven congelats i que baixaven, i altres que anaven pujant. Per això nosaltres diem que són uns pressupostos socials.

I l'evolució de les dades del 2007 fins ara, perquè aquest pressupost està dins d'un context general de quatre exercicis econòmics, crec que així o ratifiquen.

Tot i així, insisteixo, li demanaria als serveis de la casa i a la Regidoria dels Serveis Centrals que tornin a explicar públicament l'evolució d'aquestes dades, perquè crec que és prou entenedora del que és la voluntat de l'Ajuntament.

Jo crec que ho he dit quan he parlat dels CAP, que estaven participats per altres administracions. De fet ho paguen d'altres administracions com ara, òbviament, l'obra del metro. Sempre ho hem dit. No ens n'hem amagat mai, d'això.

La resta, hi participen poc. Les biblioteques hi participen molt poc, les escoles bressol no hi participen gens.

Per tant, en els CAP que nosaltres hem avançat, en alguns moments, inclús diners. En equipaments veïnals com ara Torre Guitart, com ara Covadonga, com ara en altres llocs, ho paguem nosaltres. En equipaments esportius ho fem d'una manera comuna. Però no hi ha cap problema a dir que la gestió que s'ha fet en aquest Ajuntament i que s'ha fet també per la voluntat de l'alcaldia, la voluntat de dedicar moltes hores i de vegades de manera molt incompresa, a gestar aliances amb d'altres administracions per tal que les inversions que es fan aquí no es facin en altres llocs.

Però és molt fàcil. Vostès agafin la sèrie, per exemple, la sèrie dels últims vuit anys. La construcció d'equipaments iniciats cada any a la nostra ciutat, que és molt alta, molt,

molt alta, i la poden comparar amb qualsevol altre municipi de les nostres característiques; i veuran que estem una mica per sobre, perquè aquí hi ha hagut un retorn real d'aquesta plusvàlua.

I, per acabar, lamento haver-la decebut, senyora García. Jo només li puc dir que avui he pogut copsar el que és realment una frase que deia l'Adam Michnik que és: "El pitjor del comunisme és el que venia després." I vostè ho representa força bé.

Hi intervé el regidor del grup municipal del PSC, senyor **Joan Manau**, que diu, com que hi ha hagut un *leitmotiv* recurrent, que ha anat sortint, que és el tema dels recursos externs, posaré en evidència el grau de contradicció a què arriben quan vostès volen manipular tots plegats el tema dels recursos externs.

El seu raonament en les diferents intervencions és el següent: uns ens acusen de no aconseguir recursos externs, altres ens acusen d'amagar que tenim recursos externs. En definitiva, si tenim recursos externs, per a vostès no és mèrit del Govern Municipal. I si no els tenim és culpa del Govern Municipal.

Aquest és el grau de manipulació que tenen vostès i que es posa en evidència com deia amb aquesta contradicció en la qual entren constantment, per l'obsessió de dir que no a tot.

Per tant, enllaçant amb això, senyor Rovira, doncs, sí, els recursos extens jo els reivindico com una bona gestió de l'Ajuntament de Sabadell.

Sobre el sòl, expropiacions. Sí. La compra de sòl són expropiacions. Però és que l'Ajuntament no compra sòl en el mercat lliure, això seria caríssim, vaja inassumible. Per tant, el sòl expropiat passa a ser propietat municipal. I aquest sòl expropiat és el que serveix per fer equipaments, habitatges, espai públic i el que va planificant el Pla general i el Govern.

I les vacances també són cohesió social, i tant que sí! El que passa és que dins dels programes de Serveis Socials, com el d'altres regidories, hi ha algun programa que té un marge d'adequació i altres no. I, per tant, el que hem fet és que les vacances de la gent gran tenen un marge d'adequació, i, per tant, aquesta baixada de serveis socials, aquesta mínima baixada de serveis socials, es produeix en un dels programes que té, que és el de les vacances, que té aquests marges. No el fem en els d'Atenció Domiciliaria o en altres llocs. Perquè, a més, vull recordar que les ordenances de tot el tema d'Atenció Domiciliaria, les hem congelat.

Per tant, som capaços de, amb un any de crisi econòmica i d'abaixada d'ingressos, de no augmentar les taxes de Serveis Socials, de mantenir els pressupostos, i, fins i tot altres, com ara els de promoció econòmica i els d'educació, que vostès no els anomenen mai, de fer-los créixer.

I miri, en resum, ho ha expressat molt bé el portaveu del meu grup municipal, quant a l'entesa. És una sort, doncs, la distància que tenim i és una sort que durant tots aquests anys no els n'hem fet cas; perquè, si no, segurament, si els haguéssim fet cas, ara tindríem dos regidors en aquest Ple Municipal.

Quant a ICV-EUiA, vostè s'entesta amb la inflada. Jo li he explicat que al 2010 vam fer una previsió, li he explicat que la bossa més gran hi ha la previsió, bona previsió, de complir-la, que, a més a més, per si de cas, vam fer una modificació de pressupost, durant el 2010, que no estan prohibides les modificacions de pressupost; i, per tant, hem pres mesures per si de cas, però que fins ara l'experiència és que cada any l'hem encertada i, per tant, els comptes generals ens donen la raó.

En el seu afany de continuar amb el no. Fins ara eren els càrrecs eventuais, ara com que ja no tenen discurs en els càrrecs eventuais, perquè els hem reduït significativament, ara passem a les dedicacions dels regidors.

Espero que algun dia no vulguin portar les coses als extrems i portar la plantilla fins que la carrera administrativa arribi fins a ser regidor o alcalde. Espero que continuem confiant en la ciutadania, i que, per tant, no ens entestem a ser tan crítics amb la política, que a l'únic que fa mal és a la política.

No obstant això, potser, senyor alcalde, estaria bé que la Diputació de Barcelona, també, revisés... Li demanés al president que també revisessin les dedicacions dels diputats ja que si l'Ajuntament de Sabadell ho ha de revisar, entenc, que això és susceptible de revisar a totes les administracions.

Sobre CiU, explicar allò del capítol 1. Jo el que li he dit és que l'estalvi propi de l'Ajuntament, de l'abaixada de capítol 1, és del 2,8%. Per tant, ara sobre la quantitat que està pressupostada aplicarem el Reial decret. Per tant, ara aplicarem almenys 5%. Que no és ben bé així, i vostè ho sap, perquè depèn de la categoria és un 7%, i, per tant, acaba sortint una altra mitjana que no és ben bé això.

Per tant, nosaltres hem pressupostat el capítol 1, com si no hi hagués el Reial decret, i ara aplicarem el capítol 1; perquè d'aquesta manera, de cara a l'Estat, és molt més clar veure la deducció i l'aplicació del Reial decret. I, per tant, després, la quantitat que sortirà de l'aplicació del Reial decret anirà a amortitzar crèdit, fet que farà que la bona situació financera de l'Ajuntament de Sabadell encara quedarà més per sota del 63,55% de deute, perquè haurem d'aplicar aquests diners a amortització de crèdit.

I no em vull allargar més sobre electoralisme. Vostè acaba el seu discurs amb frases electorals, amb pura propaganda. Amb un eslògan: "Pressupost electoralista."

Jo he fet el discurs explicant les prioritats avalades per números, i res més. En tot cas reiterar que no és un pressupost de transició. És un pressupost, com he explicat abans, que fa front a les obligacions de l'Ajuntament, marca prioritats i demostra el bon estat financer, pels números i les obligacions financeres que complim.

I, res més, senyor alcalde. Sinó que ara d'aquí uns segons, segurament, tornarem a veure l'escenificació de la coalició del no.

Hi intervé l'**alcalde** que diu, moltes gràcies. Jo només per agrair a tots els que han treballat intensament per quadrar el pressupost, des de la Regidoria i tot el equip tècnic. Agrair i traslladar-vos als companys de Govern el meu orgull per la tasca que feu.

Com a alcalde i màxim responsable, també, del pressupost, sé i conec les dificultats que hem hagut d'abordar en moments de complexitat econòmica extrema. Sé que tots vosaltres heu fet aquesta feina sense esperar res més que intentar donar el millor servei a la ciutat.

Per tant, us animo a continuar treballant en aquesta línia per responsabilitat, i que, en aquest cas, donem resposta al que s'espera d'un Govern responsable, que és no només transformar i facilitar nous serveis quan les coses van bé, i tenim i disposem de recursos, sinó afrontar amb rigor quan les coses no van bé.

I no van bé per ningú. I ningú no voldria que aquest temps s'allargués més del compte. Crec que ja estem en temps de descompte, com deia el conseller Castells, hem sortit de la recessió i ara hem de sortir de la crisi. Però crec que no seria ni raonable ni just que com a màxim responsable no posés en valor i en manifest la feina que esteu fent, que estem fent de manera conjunta.

Dir, per acabar, que és un pressupost que tanca un mandat i que és evident que és un mandat del qual també ens podem sentir —i això crec que ho comparteix la immensa majoria de la ciutat—, un mandat que ha garantit el progrés, la transformació. L'avenç que ha tingut la ciutat és extraordinari, i això és tant evident que, no us preocupeu companys i companyes de Govern, que l'opinió de qui compta, hi comptarà, i es farà sentir, que és la ciutat democràticament qui parlarà.

I és per això que, en positiu, crec que heu de continuar treballant i assumir la responsabilitat que, sens dubte, la confiança, clarament majoritària, ens va atorgar per aquest període.

Són els darrers pressupostos d'aquest mandat. Estic segur que és el pressupost que la ciutat, ha dit molt bé, tant el portaveu com el ponent regidor responsable, que garanteix aquesta continuació.

I sí, sí. Agrair la responsabilitat del PP, que ha demostrat, al llarg de tot el període, que ha mantingut el mateix criteri que l'anterior mandat i que l'anterior. Altres han canviat. Vostès no, i no hi tinc cap inconvenient. Després estic segur que hi haurà interpretacions especulatives, de tot tipus. Per a alguns l'especulació. Per als altres el rigor i la responsabilitat.

Sotmès el dictamen a votació és aprovat per majoria amb els vots a favor del grups municipals del PSC, i PP i els vots en contra dels grups municipals de CIU, ICV-EUiA, EpS i ERC.

En el moment de la votació no es trobava a la sala de Plens la regidora del grup municipal PP la senyora Patricia Martínez.

2.-COMISSIÓ INFORMATIVA DE RELACIONS CIUTADANES I ESPAI PÚBLIC

Espai Públic

3.- Resoldre el recurs especial en matèria de contractació en relació a l'acord de classificació de les obres anomenades Projecte executiu de la central i xarxa de recollida pneumàtica de residus urbans del centre de Sabadell, aprovat pel Ple Municipal amb data 5 d'octubre de 2010.

Retirat

B) Presentació de balanç i conclusions del Pla d'austeritat i les mesures aprovades al Ple extraordinari del 22 de juny de 2010.

Durant el debat d'aquest punt no hi eren els regidors dels grups municipals d'ICV-EUiA senyora Marisol Martínez i senyor Mena i la regidora del grup municipal del PP Patricia Martinez

Hi intervé el regidor del grup municipal del PSC, senyor **Joan Manau**, que diu, el Ple del 23 de novembre de 2010 va aprovar un Pla d'austeritat que estava dividit en diversos apartats, que eren el tema de despeses de personal, despeses corrents i d'estructura, optimització de recursos i serveis, i inversions.

En despeses de personal hi havia diferents mesures com ara:

- La reducció del sou dels càrrecs electes, d'acord amb les recomanacions de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies.
- Reducció de l'import de les indemnitzacions per assistència als òrgans col·legiats, i per assistència a la Junta de Portaveus, amb els imports acordats.
- Reducció, també, de les assignacions als grups municipals.
- Reducció del sou dels empleats de l'Ajuntament, del personal d'organismes autònoms i directius de les empreses públiques de l'Ajuntament, d'acord amb el Reial decret llei 8/2010.
- Disminució progressiva del nombre del personal eventual que presta servei a l'Ajuntament.
- Amortització de les places vacants per jubilació, reorganització de serveis, i altres situacions, tret de casos molt justificats.

- Substitucions de baixes mèdiques únicament en casos molt justificats, per tractar-se de llocs unipersonals imprescindibles o llocs de treball en serveis com ara Salut, Serveis Socials o Educació.
- Nomenament de personal de reforç únicament en casos molt justificats.
- Reducció d'un 5% de la dotació per hores extres, d'acord amb Reial decret llei 8/2010.
- Reducció addicional de la dotació d'hores extres, tot i l'amortització de les places vacants.
- Restricció a la creació de noves places i nova assignació a nous factors de complement específic en casos molt justificats, per una necessitat del servei.

En tot aquest apartat, al 2010, s'haurà produït un estalvi de 1,65 milions d'euros i l'estalvi previst per al 2011 és de 4,28 milions d'euros. Lògicament hi ha una diferència perquè el Pla d'austeritat del 2010 afecta uns pocs mesos i el 2011 afecta tot l'any.

D'aquests 4,28 milions d'euros del 2011, 1,72 corresponen a la reducció que hem explicat de capítol 1 del pressupost 2011 i 2,56 milions d'euros corresponen a l'aplicació del Reial decret llei que es destinarà —aquesta quantitat de 2,56 milions d'euros— a amortitzar endeutament.

Despeses corrents i d'estructura constava de les mesures següents:

- Revisió sistemàtica de les partides de despesa i de les activitats i actuacions que financen. Establir quines es poden ajustar i generar estalvi per destinar a d'altres àmbits d'actuació prioritaris.
- Revisar en criteri restrictiu i reduir la dotació de les partides següents de despesa: impressions pròpies, publicacions i butlletins municipals, despeses de representació protocol·làries, compra de llibres o subscripcions, telèfons mòbils, dietes i formació fora de Catalunya.
- Restringir la tramitació de despeses plurianuals de caràcter corrent, reduint un 5% de mitjana les subvencions a tercers de cara al 2011.
- Reduir les transferències 2010-2011, prevista als organismes autònoms d'acord amb el romanent 2009-2010, de què disposin.

Això al 2010 produirà un estalvi de 1,35 milions d'euros, i l'estalvi previst per al 2011 és de 1,5 milions d'euros.

Optimització de recursos i serveis.

- Constituir amb supressió i/o fusió d'entitats d'àmbits de l'Ajuntament per estalviar costos i ser més eficients.

- Revisar i redissenyar l'organització dels serveis municipals per optimitzar recursos, tendint a la centralització de funcions quan sigui possible.
- Acabar d'implantar e-administració com a mesura de major eficiència i estalvi.

Aquí al 2010 era difícil d'avaluar, perquè hi ha moltes coses que són intangibles i tindran un efecte amb futur, com el de l'e-administració en el qual hi posem fortes esperances d'estalvi; però que estan per veure i concretar.

I, per tant, de moment fem una previsió d'estalvi per al 2011, prudencial, de 170.000 € que respon a l'efecte de, precisament, doncs, de la creació del nou organisme autònom de l'Agència Tributària.

Per tant, de tots aquests conceptes d'ordinari, l'estalvi per al 2010 és de 3 milions d'euros i l'estalvi previst per al 2011 és de 5,95 milions d'euros, quasi 6 milions d'euros.

Quant a inversions per al 2010, vam fer una reprogramació com ara:

- Les línies d'actuació, de revisar, alentir i reprogramar les inversions previstes.
- Restringir la tramitació d'inversions plurianuals.
- I tramitar un crèdit extraordinari per finançar inversions prioritàries.

Aquesta reprogramació d'inversions produeix una retenció al 2010 de 3 milions d'euros i de cara al 2011 —perquè això era en una situació en què comptàvem que al 2011 no podríem tenir inversió, i, per tant, havíem segurament de comptar amb aquests recursos propis anteriors—, de cara al 2011 el que hi ha programat en inversions és el que hem explicat en el pressupost, que és la sol·licitud del crèdit de 13 milions i mig, aproximadament, més les aportacions externes de 9 milions que conformen el pressupost d'inversions de 23,5 milions; que ens sembla que les inversions, més que austeritat, el que són necessàries és per incentivar l'activitat econòmica de la ciutat.

Hi intervé el regidor del grup municipal d'ERC, senyor **Magí Rovira**, que diu, un Pla d'austeritat que es va aprovar al Ple, que ha passat per aquí, i que ha implicat una reducció de despeses important en diferents aspectes, i selectiva. Des d'aquest punt de vista podríem dir que és un Pla d'austeritat correcte i refrendable; però jo li diria una altra cosa, també. Abans ho he dit quan fèiem la valoració del pressupost. Estem acabant un mandat i el Pla d'austeritat ens ha arribat forçat, al final del mandat, per una situació econòmica molt greu. Molt greu a la societat, no tant a l'Ajuntament, perquè —ja ho he reconegut altres vegades i no m'importa, ben al contrari, estic content de poder-ho fer— gràcies a uns bons serveis tècnics econòmics aquest Ajuntament no està malament. Està en una bona situació.

Evidentment, què passa aquí? Que durant un temps hem gastat en moltes coses que no eren necessàries. Ja sé que no sóc original. Això hi ha altres grups que també ho refrenen. Potser de vegades sí que ens posem d'acord en certes coses.

Aprofitaria per contestar una cosa d'abans perquè no he tingut temps. Vostè parla de discrepàncies, i ens mira a tots com si realment fóssim aquesta coalició del no, que jo li ben asseguro que no som.

Jo li demanaria sempre, a l'equip de Govern, que ens mirés com els quatre o cinc grups diferents que som, a part del grup PSC. I li ben asseguro que, pel que fa al grup municipal d'ERC, ha pogut tenir errors, ha pogut haver de rectificar alguna vegada, però discrepàncies internes del grup, no n'hem tingut mai. Però deixant de banda la broma. És cert que coincidim en certes coses. I l'austeritat en temps de crisi és imprescindible. L'austeritat quan les vaques són grasses és el que marca la diferència i el tarannà polític.

I en aquest aspecte sí que li haig de reconèixer que no estem d'acord amb vostès.

Hi intervé la regidora del grup municipal d'EpS, senyora **Virginia Domínguez**, que diu, bé, volem recordar com va començar això de Pla d'austeritat. Com a Govern Municipal va decidir convocar una taula d'austeritat només per cobrir l'expedient; però sense atendre les consideracions dels grups municipals. Sense dialogar i sense debatre res.

Del no diàleg va néixer el seu Pla d'austeritat. Unes mesures que ja es veia que incidirien poc en el pressupost municipal.

Es van limitar a fer uns quants canvis, a banda d'aplicar el Reial decret del Govern espanyol, que imposava la reducció del sou del personal funcionari. Sense cap pretensió de canviar el model. Sense voler donar la volta al pressupost, com mereixia, en una situació de precarietat econòmica. Aquesta no és ben bé la idea que tenim de l'austeritat a l'EpS.

Mesos després ens reafirmem amb el que ja vam anunciar llavors. L'estalvi ha estat discret. 1 milió d'euros en la rebaixa del sou dels funcionaris, imposat. Un altra reducció de despesa corrent. I la resta amortitzant places, deixant de fer substitucions, reduint els sous dels electes, etc. Tot plegat no ha arribat ni al 2% del pressupost de 2010.

L'EpS va presentar, en el seu moment, propostes per anar més enllà. Propostes que també hem presentat enguany, i que ja han estat comentades en el punt anterior; però vostès no van voler ni tant sols dialogar. No van voler que fos un Pla d'austeritat de consens. No m'estendré més perquè ja n'hem parlat prou, del pressupost; però sí que vull remarcar que l'economia municipal necessita cada cop més un urgent canvi de model. Una reorientació cap a polítiques de gestió austera de recursos, de racionalització, i a l'hora una aposta decidida pels serveis a la ciutadania. Un canvi de model que està clar que no està a les seves mans.

Hi intervé el regidor del grup municipal del PP, senyor **Jordi Soriano**, que diu, i, òbviament, tampoc no m'estendré gens en aquest aspecte. Només dir que, malauradament, aquest Pla d'austeritat va venir per una situació econòmica que afectava pràcticament a tothom. I això va fer que les administracions s'haguessin d'estrenyer el cinturó, també.

Una de les parts desfavorables ha sigut que això, sens dubte, això ha repercutit amb sous i no és una mesura que precisament sigui agradable, en aquest aspecte.

Ara, més enllà d'això, jo crec que ha servit, també, perquè s'hagi pogut mirar altres partides, buscar altres alternatives. I d'alguna forma o altra, més o menys, a gust de tots, s'ha pogut reduir alguns punts.

Jo crec que això és la part positiva d'aquest Pla d'austeritat, que ens ha fet veure que hi ha alguna partida que es pot reduir. I, en qualsevol dels casos, jo el que sí que animaria és a seguir treballant en aquest aspecte més enllà de l'entorn econòmic que puguem tenir en el futur.

Hi intervé la regidora del grup municipal ICV-EUiA, senyora **Carmen Garcia**, que diu, bé, a part del que ja hem comentat els regidors que m'han precedit, en relació a quan comença el Pla d'austeritat, també volia dir, en tot cas, que el nostre grup vam plantejar que aquest debat es fes en aquest moment, que es fes a Ple.

Més enllà de les dades que ha donat el senyor Manau i que nosaltres hem pres bona nota, i, a més a més, en l'acta també consta; per tant, són unes dades que sempre seran dades públiques i un referent tant pels grups municipals, però també pel conjunt de la ciutadania, que per això nosaltres pensàvem que era important que es traslladés al Ple. Més enllà, com dic, d'aquestes dades, a les que evidentment no hi entraré de cap manera, sí que voldria fer, també, una petita reflexió.

La primera qüestió és que segurament és lamentable que sigui a través d'un moment de crisi com el que estem vivint en el qual s'hagi aplicat el Pla d'austeritat concretament a Sabadell.

Fent uns números molt ràpids, deixant de banda la part que afecta l'estalvi a causa del Reial decret, i, per tant, doncs, dels treballadors; deixant aquesta part, fent uns números molt ràpids, si comptem les despeses corrents o les de fusions d'organismes, podrem estar parlant al voltant, potser, de 2 o 2,5 milions per any.

Això vol dir que durant tots aquests anys, ja només parlo dels últims 10 anys, podem estar parlant, potser, que podríem haver tingut un estalvi de 25 o de 30 milions, no ho sé.

Un estalvi, per dir-ho d'alguna manera —perquè nosaltres entenem que l'Administració pública no és que hagi d'estalviar, el que ha de fer l'Administració pública és cada cop més fer un canvi de model, com ja s'ha dit, i, per tant, doncs,— elaborar programes, actuacions, amb criteris d'eficàcia i d'eficiència.

Nosaltres defensem més Administració pública, com defensem més Estat —i Administració Local també és Estat—, com defensem, per tant, no pas un aprimament, sinó tot el contrari. Ara, això sí, prioritant amb criteris, com ja he dit, d'eficàcia i eficiència i amb criteris de cohesió social.

Amb tots aquests diners, que podríem no haver gastat, no haver malgastat durant aquests anys, podríem sens dubte haver fet inversions públiques. No només inversions,

per entendre'ns, de totxo, en el sentit d'equipaments, sinó inversions també en educació, inversions en cultura. Inversions en definitiva en crear les millors condicions per tal que la població de Sabadell tingui més oportunitats de poder... El que cal o el que tots volem és que puguin fer el seu projecte de vida en les millors condicions possibles.

Per tant, bé està el que arriba ara, però lamentem que es pugui demostrar, o que s'hagi demostrat, que l'Ajuntament podia i pot continuar funcionant amb un estalvi, en aquest cas de despeses corrents o de fusions d'organismes, i que això tindrien responsabilitat d'haver-se fet molt abans, al marge de la situació de crisi en la qual ens trobem.

Hi intervé el regidor del grup municipal de CiU, senyor **Carles Rossinyol**, que diu, primer, com a introducció, escolti, senyor Manau, nosaltres no som la coalició del no. Jo no puc parlar dels altres. Jo l'únic que li puc dir és que CiU el que sí segur que no és la coalició del sí a qualsevol cosa, a tot, i sense cap mena d'esperit crític. Per això ja tenen un altre grup municipal que es dedica a fer això. I amb nosaltres aquest sí a cegues, doncs, no el trobarà mai. Ja sé que això li pot molestar, però miri cadascú és com és.

Circumscriuiu-nos ja definitivament amb el tema d'ara. Sé que ja ho hem comentat abans però jo crec que el tema es debat en aquest Ple, i, per tant, crec que és necessari, doncs, que hi faci referència.

Vull recordar que aquest Pla d'austeritat és un Pla d'austeritat que vostès al final s'hi van sumar a contracor. S'hi van sumar a contracor perquè ja va estar plantejat a l'abril, per una moció del grup municipal de CiU, i vostès, amb l'ajut inestimable del PP, no hi van votar a favor, i, per tant, no va ser aprovada.

Finalment, el que ja havia comentat abans, la realitat és molt dura. I les coses, com vostè ja ha dit abans, cauen pel seu propi pes. A l'1 de juny vam tornar a presentar la proposta de fer aquest Pla d'austeritat i en aquell moment ja no van tenir cap mena d'argument perquè la realitat ja era aclaparadora. I, per tant, al final hi van estar d'acord.

És va aprovar aquest Pla. No és el Pla que nosaltres creiem que era necessari. És un Pla que nosaltres ja vam dir en el seu moment que creiem que era absolutament tebi; però, bé, ara el que toca és analitzar com ha anat funcionant durant aquest temps.

I en primer lloc el que posa de manifest, la primera valoració que jo crec que s'hauria de fer, és el fet que —fa un moment ho ha comentat el portaveu del grup municipal del PSC— que al 2008 —al menys és el que ha dit ell—, que el grup de Govern, el Govern ja era conscient de la situació de crisi. Per tant, al 2008 el Govern ja era conscient de la situació de crisi. Si al 2008 passava això, el que és sorprenent és que l'equip de Govern, el Govern municipal de PSC, no afrontés, no prengué les decisions necessàries per començar a gestionar aquesta realitat.

Això ho ha fet a instàncies i després de reiterar-ho el grup municipal de CiU. Vostès com si no passés res. 2008, 2009, del 2010 al principi no i al final sí.

Què ha passat amb tot això? Doncs, el que és lamentable és el temps perdut, els diners perduts, perquè, és clar... Agafem la data que el seu portaveu ha dit que ja eren conscients de la situació de crisi. 2008.

Doncs, escolti, al 2008, a mitjans del 2008, —que nosaltres havíem fet ja una proposta, al juliol del 2008 que s’havien de prendre una sèrie de mesures, i que vostès van votar en contra, amb el PP, naturalment,— doncs, escolta... Mig 2008, agafant les xifres que ens donen ara: 3 milions d’euros. 2009: 6 milions d’euros. 2010: 6 milions d’euros. Resulta que hem perdut l’oportunitat de destinar 15 milions d’euros, que eren clarament prescindibles, com ens han explicat vostès, perquè realment és el que s’ha reduït. Amb aquests 15 milions d’euros que haguéssim pogut fer, doncs, moltes altres coses. I, malauradament, per la seva mala gestió, doncs, ens trobem en aquesta situació que ara podem lamentar-nos que això no s’hagi fet en el moment que s’havia de fer.

Per tant, res més. Apreciem la informació que ens han facilitat, i que, evidentment, anirem seguint, perquè creiem que realment un Pla d’austeritat és fonamental per intentar solucionar la crisi, al menys a nivell municipal.

Hi intervé el regidor del grup municipal del PSC, senyor **Joan Manau**, que diu, senyor Rovira, li recordo que els tècnics tradueixen les prioritats polítiques marcades pels governs; per tant, la bona gestió financera de l’Ajuntament de Sabadell és deguda a la bona gestió política que els tècnics tradueixen correctament. I per això tenim bons tècnics a la realitat.

I, en tot cas, fins i tot admetent-li alguna de les afirmacions que vostè fa, que hauria de tenir una mica de memòria històrica, si en aquells anys, que vostè diu que es van gastar diners innecessaris, en tot cas són aquells els anys dels quals ERC formava part del Govern. I que vostè, amb la senyora Carmen García, eren càrrecs de confiança d’aquell Govern. Vist amb perspectiva, potser vostès eren una part d’aquelles despeses innecessàries.

Sobre les propostes de l’EpS, ja n’hem parlat en el pressupost, en tot cas parlen de partides de 28.000 i 45.000€ que em sembla que no són la solució de la crisi.

Al PP, doncs, la veritat és que el que es produeix sempre és un diàleg, i quan hi ha diàleg s’arriben a acords amb visió de ciutat; i, per tant, escolti, el PP també va plantejar uns criteris d’austeritat, van analitzar el Pla d’austeritat, el van trobar correcte, i avui passem comptes d’aquestes mesures.

I la senyora Garcia deixa anar xifres, com si fóssim a una tómbola, basades en no res, i en tot cas fa algunes afirmacions que també s’han de matisar. Miri, tothom aplica plans d’austeritat en temps de crisi, en temps de bonança econòmica no hi ha plans d’austeritat.

En tot cas, la gestió municipal d’aquests 10 anys està a la vista de tothom, crec que fins ara ben valorada per la ciutadania. I, en tot cas, la seva tradició política provinent del comunisme la fa persistir a obligar-la a voler canviar la realitat.

I vostè diu que no és de la coalició del no, senyor Rossinyol, però si repassem els Plens de pressupost, sempre ha votat que no al pressupost en tots aquests anys, per tant... I vostè el pla d’austeritat tampoc no el va votar favorablement.

Perquè un Pla d'austeritat és posar certes accions de la gestió de decisions polítiques en un paper. Però aquestes decisions formen part de tot un bloc de l'acció municipal, que es poden dur igualment, perfectament, a terme, sense separar-les en un paper.

Un Pla d'austeritat és una visualització d'unes mesures que formen part de tota la gestió municipal, però que si no es visualitza en un paper, perfectament, es poden igualment portar a terme i, per tant, aquest Govern ha vingut, durant 10 anys, gestionant els pressupostos, en la mesura de les prioritats polítiques que teníem, dels ingressos que teníem i, per tant, no hem gastat mai més del que teníem, i en cada moment toca, en tot cas, reorganitzar les despeses en funció del que tens i de les prioritats que et marques. I això en definitiva és un Pla d'austeritat.

Hi intervé el regidor del grup municipal d'ERC, senyor **Magí Rovira**, que diu, vejam senyor Manau, si vam ser una despesa innecessària o no, en tot cas n'és més responsable políticament vostè que jo. En aquells moments no tenia cap possibilitat d'incidir, diguéssim, en aquest Ple, més enllà del meu treball diari, que en tot cas si no el va considerar adient, té tota la llibertat de dir-ho.

Jo personalment he de dir que n'estic molt orgullós d'aquella etapa, i que en vaig aprendre moltíssim de la resta de personal de l'Ajuntament. I aprofito per dir-li una cosa. És veritat, sí, sí. La direcció política és la que marca. Jo abans, quan parlàvem de pressupostos i de plantilla, li reclamava i li deia que estava d'acord a augmentar aquest espai de decisió política, per poder fer les polítiques. I llavors també reclamo el dret a discrepar de les polítiques.

Però en aquest cas li posaré un exemple molt clar, i no vull menystenir en absolut cap tècnic, però jo no recordo sentències o correccions greus en temes econòmics, i en canvi, tenim algunes sentències greus que ens fan rectificar, en temes de personal, i no vull incidir-hi més. Però, perquè vostè m'entengui, de vegades no n'hi ha prou amb uns bons serveis tècnics, és veritat, també ha d'haver-hi una bona direcció política. Però de vegades la direcció política necessita una correcció tècnica, i de vegades aquesta no es fa prou, i després ens l'han de fer els tribunals.

Evidentment les responsabilitats sempre, sempre, és política, i en això estaré d'acord sempre amb vostè.

Hi intervé la regidora del grup municipal d'EpS, senyora **Virginia Domínguez**, que diu, a veure, des d'un grup municipal que es basa en la cultura del sí, en la de fer contínuament propostes, absolutament a tots els projectes i a tot el que ens passa pel davant, a tot el que el seu Govern proposa, contínuament al·legacions, propostes de millora, algunes de les quals, per sort, sí que accepten, la majoria de les quals no accepten. Són vostès els que són la cultura del no.

Doncs des d'aquest grup municipal, basat en aquesta cultura del sí, l'austeritat, no es tracta només de rebaixar despesa en temps de crisi, l'austeritat és fer un ús responsable dels recursos públics sempre. En temps de bonança també, no només en temps de crisi.

L'austeritat vol dir destinar recursos públics exclusivament als serveis a la ciutadania, a buscar la cohesió social, a tot al que vostès no estan fent.

L'EpS a banda de propostes concretes, que és el poc marge que ens deixa el seu Govern, a banda d'aquestes propostes concretes, el que voldríem seria una revisió a fons del pressupost, amb criteris d'austeritat. Una revisió completa. No pas retallem aquí, retallem allà. Aquesta opció ni tant sols ens la plantegen, senyor Manau.

Hi intervé la regidora del grup municipal ICV-EUiA, senyora **Carmen Garcia**, que diu, senyor Manau, la intervenció que ha fet en relació amb aquest punt, francament no es correspon amb l'agressivitat de la seva intervenció, en absolut. No és tampoc una novetat en vostè. Ni en vostè ni en altres membres de l'equip de Govern. Crec que té molt a veure amb el nerviosisme que realment vostès tenen.

Segurament una de les qüestions és que tampoc no saben si tindran l'ocasió de fer molts més plans d'austeritat. La veritat és que si no tenen l'ocasió estarem contents, perquè voldrà dir que altres grups ho podrem fer, i que seran plans d'austeritat que realment s'ajustaran molt més a les necessitats.

Vostès van una mica a modes. Veig que avui, doncs, el portaveu del grup PSC i vostè m'ha titllat de comunista. Miri, senyor Manau, vostè personalment, fins i tot, crec que està bastant més proper del comunisme i de la fredor del comunisme, en tots els sentits, que no precisament jo. Mai no ho he estat, i respecto moltíssim els comunistes, perdoni. Però que sabrà vostè del que he estat o no? A veure, ni n'hem parlat, ni m'ho ha preguntat, ni crec que tingui perquè donar explicacions. En tot cas, segurament, el que l'incomoda és que em defineixo sempre com a ecosocialista, i que demano, demanaré i reclamaré, senyor Manau, en aquests moments i durant el temps que em queda, el vot socialista honrat d'aquesta ciutat.

Hi intervé el regidor del grup municipal de CiU, senyor **Carles Rossinyol**, que diu, miri, senyor Manau, hi ha una cosa que jo crec que potser seria interessant que ho comptés, perquè igual es porta alguna sorpresa. Miri, si vostè compta totes les propostes que ha fet l'equip de Govern, a les quals nosaltres hem votat a favor, i després compti totes les propostes que nosaltres hem fet, o que l'oposició ha fet, i que vostès han votat a favor, i potser arribarem a la conclusió de qui és el partit del no. Probablement siguin vostès. O potser en lloc del no, en seria un altre. Seria el grup, el partit, de: "No si no proposem nosaltres." Que això encara potser és més lleig, per dir-ho d'alguna manera suau.

Es refereix als pressupostos i ordenances fiscals. Però, escolti, no els hem aprovat, ni els aprovarem, perquè ens presenten algunes coses, de fet, com ja sap de sobres, uns pressupostos i unes ordenances fiscals, que el que plantegen és una filosofia, una manera de gestionar unes prioritats. Avui en els pressupostos, en el debat que hem tingut abans de pressupostos, ha quedat clar que... Escolti, ens han plantejat unes prioritats i unes formes de gestionar que no hi estem d'acord. Aquesta és la diferència. I, per tant, difícilment en una votació d'aquesta envergadura, ens hi posarem d'acord.

I, escolti, el Pla d'austeritat no és tant sols un paper. És clar, si vostè es pensa que ha signat només un paper que aquí queda, doncs, malament. Un Pla d'austeritat és un compromís, i espero que així ho assumeixi vostè; perquè, si no, malament.

Hi intervé el regidor del grup municipal del PSC, senyor **Joan Manau**, que diu, estem, després del debat del pressupost, estem amb arguments molt repetitius, em sembla que no hi ha res de nou a sobre la taula. En tot cas em queda el dubte, doncs, de si en el primer Govern del 1999 al 2003, el mèrit va ser del tècnic Magí Rovira o del regidor senyor Civís.

I no entraré en més polèmiques, en tot cas vostè militava al PSUC. El PSUC tothom sap el partit que era. I en tot cas, si no era comunista i militava al PSUC, doncs, tenia un problema d'identificació d'opcions polítiques.

I espero que els temps dels plans d'austeritat... Els ho dic sincerament, no és qüestió de creure-se'ls o no creure-se'ls, jo he dit que un Pla d'austeritat és agafar unes mesures, que es poden dur amb convenciment, i perfectament dur a terme dins del pla d'actuació de totes les mesures que pren un Govern, o es poden escriure a part, en un paper. Jo només he dit això, no pas que no me les cregui.

Ara, també li dic que pel bé de la ciutadania, espero que ben aviat a tot el món, passi el temps dels plans d'austeritat, que només porten, a la llarga, a retallades socials, com estem veient en altres països.

I, per tant, ha quedat molt clar. Vostè no està d'acord en les prioritats, per tant, jo he marcat unes prioritats, Serveis Socials, Promoció Econòmica i Educació, i vostè ha dit que no hi està d'acord. Doncs cadascú marca les seves posicions democràticament i legítima.

Hi intervé l'**alcalde** que diu, doncs amb tota tranquil·litat i serenor, s'aixeca la sessió a les 12.20h.